

M. TVLLI CICERONIS

PARADOXA STOICORVM · ACADEMICORVM
RELIQVIAE CVM LVCVLLO · TIMAEVS · DE
NATVRA DEORVM · DE DIVINATIONE · DE FATO

EDIDIT

OTTO PLASBERG

FASCICVLVS I

MCMVIII

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

M. No.

11
vat 11693
off 1618

D 96 8-10

452 26

de fin. I 3,7 quamquam si plane sic uerterem Platonem aut Aristotelem ut uerterunt nostri poetae fabulas (cf 2,4 fabellas Latinas ad uerbum e Graecis expressas, p. 39,7), male credo mererer de meis ciuibus si ad eorum cognitionem diuina illa ingenia transferrem. sed id neque feci adhuc nec mihi tamen ne faciam interdictum puto. locos quidem quosdam si uidebitur transferam, et maxime ab iis quos modo nominaui, cum inciderit ut id apte fieri possit, ut ab Homero Ennius Afranius a Menandro solet.

Tusc. V 4,10 Pythagoras... cuius de disciplina aliud tempus fuerit 10 fortasse dicendi.

Hieronymus comm. in Isaiam XII t. IV p. 492 Vall. denique Timaeum de mundi harmonia astrorumque cursu et numeris disputantem ipse qui interpretatus est Tullius se non intellegere confitetur (de fin. II 5,15 cum rerum obscuritas non uerborum facit ut non intellegatur oratio, qualis est 15 in Timaeo Platonis).

Idem comm. in Amos lib. II t. VI col. 283 CD Vall. de cuius numeri (septenarii) sacramentis in Scipionis somnio plenius narrat Tullius et obscurissimus Platonis Timaeus liber est, qui ne Ciceronis quidem aureo ore fit planior.

CODICES CICERONIANI

- A Vossianus 84
- F Florentinus Marcianus 257
- M Monacensis 528
- L Vossianus 10 raro commemoratus
- V Vindobonensis 189
- B Vossianus 86

CODICES PLATONICI

quorum selectas lectiones adscripsi ex Burneti exemplo Oxoniensi

- A Parisinus 1807
- P excerpta Palatini Vaticani 173
- Y Vindobonensis 21
- F Vindobonensis 55
- Pr Procli testimonia

his uicis [] includuntur quae aut Plato aut Cicero plura habet quam alter

1 1 Multa sunt a nobis et in Academicis conscripta contra physicos
1 et saepe cum P. Nigidio Carneadeo more et modo disputata. fuit
enim uir ille cum ceteris artibus, quae quidem dignae libero essent,
ornatus omnibus, tum acer investigator et diligens earum rerum
quae a natura inuolutae uidentur; denique sic iudico, post illos nobiles
Pythagoreos, quorum disciplina extincta est quodam modo, cum ali-
quot saecula in Italia Siciliaque uiguisset, hunc extitisse qui illam
2 renouaret. Qui cum me in Ciliciam proficiscentem Ephesi expecta-
uisset Romam ex legatione ipse decedens, uenissetque eodem Myti-
lenis mei salutandi et uisendi causa Cratippus Peripateticorum om-
nium, quos quidem ego audierim, meo iudicio facile princeps, per-
libenter et Nigidium uidi et cognoui Cratippum. ac primum quidem
tempus salutationis in percunctatione consumpsimus

27 D 2 3 $\epsilon\sigma\tau\iota\nu\ \sigma\upsilon\nu\ \delta\eta\ \kappa\alpha\tau'\ \epsilon\mu\acute{\eta}\nu\ \delta\acute{o}\xi\alpha\nu\ \pi\rho\omega\tau\omicron\nu\ \delta\iota\alpha\iota\rho\epsilon\tau\acute{\epsilon}\omicron\nu\ \tau\acute{\alpha}\delta\epsilon\ \tau\acute{\iota}\ \tau\omicron\ \delta\nu\ \delta\epsilon\iota$
Quid est quod 14

semper sit neque ullum habeat ortum, et quod gignatur 15

Post libri de diuinatione II subscriptionem INCIP TIMEUS A | INC TIMAEUS
FELIC : | infra hunc uersum linea erasa et iuxta eum ad lacunam locus rarus
eadem fere amplitudine V INCIPIT TIMEUS B. cf praefatio

2 cum add dett Manutius p corr p. A, p V, p. B 3 ceteris

ex tot B; ceteris. quae, far e corr et praeter partem litterae r in ras A
liber* [] B 4 ornatof pr B tunc AB, cum ras corr tum V

6 pythagoreof ex fyt A phthagoreof V phrthagoreof pr ut uid ex ~al B

7 nigella quae cum ras ex fic B 8 cilicia ex ~a B proficiscentē F pf-
cilicēte AVB 9 Romam dett Ven II roma AVB decedens dett Asc II
descendent A, ex disc B defe V uenisse quae pr B 10 me* [] A

me B gratippus corr gratippus A gratippus pr VB peripateticorum

ex ~atic A p—ipateticorū, eticorū in ras V peripateticorum ex ~atic B
12 gratippū pr AVB 13 punctatione* ex ~nif A per—cunctationif,

1 alteri nescio quid appictum ut fit uoluerit e V p conctationif ex ~nunc B
riatum cognouit Ald 15—p. 158,3 Boethius comment. in Ciceronis topica

lib. III p. 319,39 Orell. (ad Cic. 5,27) nam, ut inter optime philosophantes con-
stitit, illa maxime sunt quae longe a sensibus segregata sunt, illa minus quae
opinionibus sensibus subministrant (opinionibus sensibus s. ci Orellius, opinionibus
subministrantur Helmius); unde etiam idem Cicero in Timaeo ait 'quid est...
rationis expert'. hic igitur id quod semper sit rationi adiecit, id uero quod
numquam sit sensibus iunxit 15 nec Boethius habeat Boethius habet
AV; hab&+ortum [t ut uid] B

- δν δὲ οὐδέποτε; τὸ μὲν δὴ νοήσκει μετὰ λόγου 28 A
 1 nec umquam sit? quorum alterum intelligentia et ratione
 περιληπτόν, αἰεὶ κατὰ ταῦτά δν, τὸ δ' αὖ δόξη
 2 comprehenditur, quod unum atque idem semper est; alterum quod
 μετ' αἰσθήσεως ἀλόγου δοξαστόν,
 3 adfert ad opinionem sensus rationis expers, quod 'totum' opinabile est,
 γιγνόμενον καὶ ἀπολλόμενον, ὧτως δὲ οὐδέποτε δν. πᾶν δὲ
 4 id gignitur et interit nec umquam esse uere potest. omne
 αὐτὸ γιγνόμενον ὑπ' αἰτίου τινὸς ἐξ ἀνάγκης γίνεσθαι παντὶ γὰρ ἀδύ-
 5 autem quod gignitur ex aliqua causa gigni necesse est; nullius enim
 νατον χωρὶς αἰτίου γένεσιν χρεῖν. δτου μὲν οὖν ἂν δὲ δημιουργός
 6 rei causa remota reperiri origo potest. quocirca si is qui aliquid 4
 7 munus efficere molitur . eam speciem quae semper eadem intuebitur
 τοιοῦτω τινὶ προσχρῶμενος παραδείγματι τὴν ἰδέαν καὶ δύναμιν αὐτοῦ ἀπεργά-
 8 atque id sibi proponet exemplar,
 ζηται, καλὸν ἐξ ἀνάγκης οὕτως ἀποτελεῖσθαι πᾶν . οὐ δ' ἂν εἰς τὸ γεγονὸς
 9 praeclarum opus efficiat necesse est; sin autem eam quae
 'γεννητὴ παραδείγματι προσχρῶμενος,' οὐ καλόν. 28 B
 10 gignitur, numquam illam quam
 11 expetet pulchritudinem consequetur. Ὅ δὲ πᾶς οὐρανός ἢ
 κόσμος ἢ καὶ ἄλλο δτι ποτὲ ὀνομαζόμενος μάλιστ' ἂν δέχοιτο τοῦθ' ἡμῖν
 12 mundus siue quo alio uocabulo gaudet hoc a
 ὠνομάσθω — σκεπτέον δ' οὖν περὶ αὐτοῦ πρῶτον δπερ
 13 nobis nuncupatus sit — de quo id primum consideremus quod 5

1 ss of orat. 3,10 has rerum formas appellat ἰδέας ... Plato, easque gigni negat et ait semper esse ac ratione et intelligentia contineri; cetera nasci occidere fluere labi nec diutius esse uno et eodem statu intelligentiae ratione Boethius 2 quod u. a. i. s. est om Boethius, idem quod, necessario nisi uellet plura afferre 3 ad addidi opinionē, Io in ras V opinionem Boethius ibm ad sententiam recte; nam libere Graeca uertit Cicero, cf p. 159,5. alterum opinione, quam affert Hermannus p. 36 expref pr A totum praeter necessitatem sed eleganter positum ut undique p. 159,4; cf de re p. 1,2,2 uirtus in usu sui tota posita est et similia multa 4.5 & interit ... quod gignitur in discrimine paginarum omnia, deinde in prioris paginae mg inferiore add pr A 4 interit cum ras ex ~id V 5 eni bis, sed posterius transpossum B 6 remota et r quae sequitur in ras A; fuerit quod in B est re mota
 7 qcirca ex oerica ut uid V si~lf [t] B qui~* al quod, i prior ex parte e corr [t] A quāetah qd, t add, a in ras ampliore, l red ut uid (o add) V qui~* al qd, j cum ras ex a ut uid [t] B. fuit igitur quāetahquod 7 ea ex ea B lep ex lep A post eadem add est A(L) Bbm, cf p. 139,2
 8 id B ea e corr, a et ex parte e in ras A proponet dett Asc II ~nit
 1VB exempla V, corr ~pla A ~pla pr transfossa a, deinde lineola deleta supra add r B 9 eam V

- ὑπόκειται περὶ παντός ἐν ἀρχῇ δεῖν σκοπεῖν, πότερον ἦν αἰ
 principio est in omni quaestione considerandum, semperne fuerit 1
 γενέσεως ἀρχὴν ἔχων οὐδεμίαν, ἢ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς τινος ἀρεά-
 nullo generatus ortu, an ortus sit [an] ab aliquo temporis 2
 μενος. γέγονεν. ὁρατός γάρ ἀπτός τέ ἐστιν
 principatu. ortus est, quando quidem cernitur et tangitur 3
 καὶ ὥμα ἔχων, πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα αἰσθητά,
 et est 'undique' corporatus, omnia autem talia sensum mouent, 4
 28 C τὰ δ' αἰσθητά, δόξη περιληπτά 'μετ' αἰσθήσεως',
 sensusque mouentia quae sunt eadem in opinatione consistunt, 5
 γιγνόμενα καὶ γεννητὰ ἐφάνη. τῷ δ' αὖ γενομένῳ φαμέν
 quae ortum habere gignique diximus, nihil autem gigni posse 6
 ὑπ' αἰτίου τινὸς ἀνάγκην εἶναι γένεσθαι. Τὸν μὲν οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα
 6 sine causis. Atque illum quidem quasi pa- 7
 8 rentem τοῦδε τοῦ παντός εὐρεῖν τε ἔργον καὶ εὐρόντα
 huius uniuersitatis inuenire difficile, et cum iam in- 8
 uenerit εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν. τότε δ' οὖν πάλιν ἐπισκεπτέον 'περὶ
 9 indicare in uulgus nefas. rursus igitur uidendum,
 αὐτοῦ', πρὸς πότερον τῶν παραδειγμάτων ὁ τεκταινόμενος αὐτὸν ἀπεργάζετο,
 ille fabricator huius tanti operis utrum sit imitatus exemplar, 10
 29 A πότερον πρὸς τὸ κατὰ ταῦτα καὶ ὡσαύτως ἔχων ἢ πρὸς τὸ γε-
 idne quod semper unum ideinque et sui simile an id quod 11
 γονός. εἰ μὲν δὴ καλός ἐστιν ὁδε ὁ κόσμος
 generatum ortumque dicimus. atqui si pulcher est hic mundus 12
 8 τε δημιουργός ἀγαθός, δῆλον ὡς πρὸς τὸ αἰδῖον ἐβλεπεν
 et si probus eius artifex, profecto speciem aeternitatis imitari ma- 13

1 .5. ***** monum [potest fuisse in omne] j ex e A 2 an om dett
 Perionius ab ex ob AV temporel ex ~el A 3 d. & quando
 (punctum add) B 4 undique cf p. 95,19. 135,17 de fin. v 24,69 cor-
 poreus ci Orellius. at corporeum p. 164,14 et 175,18 dicit id quod Platoni est σωμα-
 τοειδές, illud autem defenditur animati id est φύσιν ἔχοντος analogia, quae
 coniungunt Plinius nat. hist. vii 66 Lactantius diu. inst. ii 9,21 s alia pr
 B 5 consistunt manu recentissima L et mg V, Rom (cf H. Stephanus
 p. 2 Hochdanzius p. 3); sensuum mouentia quae sunt ea a sensibus allata ad
 opinionem in ea consistunt non aliter atque improbitas dicitur alienius in mente
 considerare de fin. i 16,50 6 gigniq; ex igniq; B 7—9 cf Mimicius
 Felix 19,14 Platoni .. in Timaeo: deus est ... quem et inuenire difficile prae
 nimia et incredibili potestate et cum inueneris in publicum dicere impossibile
 praefatur; quae num ex Cicerone hausta sint dubium; longius discedunt Ter-
 tullianus apolog. 46 et Lactantius diu. inst. i 8,1 (cf de ira Dei 11,11. 13)
 8 huius A se inuenire B inuenerit corr ~inf Bbm inuenit it corr
 inuenerit A inuenerit corr inuenerit V. uide p. 130,17 Seyffertum ad Lael. 16,59
 Valmaggiu 'rivista di filol.' xxxi 329 ss 9 indicare ex ~dec~ A indicant
 pr B nefas ἀδύνατον ut Horatius c. i 24,20 quidquid corrigere est nefas,
 cf Krischius 'Forschungen' i 183 10 fabricator V 11 idēq; L, cf p. 179,11
 (158,2. 170,4); et idem dett Rom ibm (cf p. 12,12) et dett Rom ut AVB
 — ut i. e. est ut L sui~ [t] AB sui~ V 12 hinc B 13 pfecto
 cum ras ex p~ pr A

- 1 luit; ^{ei δέ,} ^{δ μηδ' εἰπεῖν τι νηέμ,} ^{πρὸς τὸ γε-}
^{sin secus,} ^{quod ne dictu quidem fas est,} ^{generatum}
^{γονός.} ^{παντὶ δὲ καφές} ^{ὅτι πρὸς τὸ}
2 exemplum est pro aeterno secutus. ^{non igitur dubium} ^{quin aeter-} 7
^{αἰδίων·} ^{ὁ μὲν γὰρ κάλλιστος τῶν γερονότων}
3 nitatem maluerit exequi, ^{quando quidem neque mundo quicquam}
^{ὁ δ' ἄριστος τῶν αἰτίων.} ^{οὕτω δὲ γεγενημένος}
4 pulchrius ^{neque eius aedificatore praestantius.} ^{sic ergo generatus}
^{πρὸς τὸ λόγῳ καὶ φρονήσῃ περιληπτὸν καὶ κατὰ ταῦτά ἔχον δεδομύρηται.}
5 ad id est effectus. quod ratione sapientiaque comprehenditur atque
^{τούτων δὲ ὑπαρχόντων αὐ} ^{πάντα ἀνάγκη} 29 B
6 aeternitate inmutabili continetur. ^{ex quo efficitur ut} ^{sit necesse}
^{τόνδε τὸν κόσμον} ^{εἰκόνα τινός εἶναι.}
7 hunc quem cernimus mundum ^{simulacrum 'aeternum' esse alicuius}
^{Μέγιστον δὲ παντός ἀρεσθαι κατὰ φύσιν ἀρχήν·}
8 'aeterni.' ^{Difficillimum autem est in omni conquisitione rationis exor-}
^{ὡδε οὖν περὶ τε εἰκόνας καὶ περὶ τοῦ παραδείγματος αὐτῆς διορίστων,}
9 dium; ^{de his igitur quae diximus haec sit prima distinctio.}
^{ὡς ἄρα} ^{τούς λόγους, ὡς περὶ εἶναι ἐξηγηταί, τούτων αὐτῶν καὶ συγγενεῖς ὄντας·} 3
10 ^{omni orationi cum is rebus, de quibus explicat, uidetur esse} 3
^{τοῦ μὲν οὖν μονίμου καὶ βεβαίου 'καὶ μετὰ νοῦ καταφανοῦς'}
11 cognatio. ^{itaque cum de re stabili et inmutabili disputat oratio}
^{μονίμους καὶ ἀμεταπτώτους — 'καθ' ὅσον οἶδον τε' καὶ ἀνελέγκτοις προσήκει λόγους}
12 talis fit qualis illa: ^{neque redargui}

1 dicto pr B τὸ om A 2 quin* ex quin ut uid A quinim cum
ras ex qm B 4 sic Victorius Si A fi VB 6 inutabili corr im A,
im V 7 αἰδίων εἰκόνα τινός αἰδίων εἶναι ci H. Stephanus p. 195; uide
Proclum p. 102 B Hermannum p. 30 8 Nonius p. 30 exordium est ini-
tium ... Cicero Timaeo 'difficillimum ... exordium' difficillimū pr AV; in
Nonio dit facillimum pr Leid dicit facillimum Wolf omne A, pr V
rationis punctum fit casu ortum A 9 iis Rom ibm; uide de nat. d. ii 34,84
haec quae dixi, de diu. ii 59,123 haec quoque quae dixi, de leg. i 13,38 haec
quae dixi, ubi significat ea principia quae paulo supra pollicetur est se pos-
siturum; et in hac formula, qua complecti solet res ante dictas, nullo fere discri-
mine tribus pronomibus utitur quae sunt hic is ille diximus ['] B
10 iis Manutius hif AVB explicat Orellius expleat AVB, sed in V ex-
trema littera olim fuit lineola deleta, quae lineola postea paene erasa est; ~atur
ci Manutius 11 cognatio, a ex i A ~nt V, pr B cū dere~stabil, i dere
in ras, opinor fuisse ~de restabili A. cf p. 78,21 s disputat L 12 fit
scripsi (mus. Rhen. l. iii 90 s, cf Maduigius de fin. iv 12,30) fit AVB; cf de fin. iii
5,19 cum de rebus grandioribus dicas, ipsae res uerba rapiunt: ita fit cum
gravior tum etiam splendidior oratio, de fato 7,14, orat. 27,94 cum fluxerunt
continuae plures translationes, alia plane fit oratio, et uide ne eodem modo
emendandus sit Brutus 86,295 ex. tamen sit placet Schichio relat. syll. philol.
Berol. xxvi 295, quod id ad Platonicae orationis similitudinem propius accedat
(et addere possis oportet), deinde scilicet quae conseruato memorabile quod
eodem quo Cicero nomine a Platonis oratione discedit Chalcidius post illa

- 29 C εἶναι καὶ ἀνίκητοις, 'τούτου δεῖ μὴδὲν ἐλλείπειν' — τοὺς δὲ τοῦ πρὸς μὲν ἐκεῖνο ἀπει-
neque conuinci potest; cum autem ingressa est imi- 1
^{καθόντος ὄντος δὲ εἰκόνας} ^{εἰκότας ἀνὰ λόγον τε ἐκείνων ὄντας·}
^{tata et efficta simulacra,} ^{bene agi putat si similitudinem ueri con-} 2
^{ὅτι περ} ^{πρὸς γένεσιν} ^{οὐσία,}
^{sequatur:} ^{quantum enim} ^{ad id quod ortum est} ^{aeternitas ualet,} 3
^{τοῦτο πρὸς πίστιν ἀλήθεια.} ^{ἐὰν οὖν 'ὦ Κύκρατες πολλὰ πολλῶν' περὶ,}
^{tantum ad fidem ueritas.} ^{quocirca si forte} ^{de} 4
^{θεῶν} ^{καὶ τῆς τοῦ παντός γενέσεως,} ^{μὴ δυνατοὶ γινώ-}
^{deorum natura} ^{ortuque mundi disserentes} ^{minus id quod} 5
^{μεθα} ^{πάντη πάντως αὐτοῖς ἑαυτοῖς ὁμολογου-}
^{auemus animo consequimur,} ^{ut tota dilucide et plane exornata} 6
^{μένους λόγους καὶ ἀπικριβμένους ἀποδοῦναι,} ^{μὴ}
^{oratio sibi constet et ex omni parte secum ipsa consentiat,} ^{haut} 7
^{θαυμάσης·} ^{ἀλλ' ἐὰν ἄρα 'μὴδὲν ἦπτον' παρεχόμεθα εἰκότας, ἀγαπᾶν}
^{sane erit mirum,} ^{contentique esse debebitis si probabilia dicuntur;} 8
^{χρῆ} ^{μνησθέντος} ^{ὡς ὁ λέγων ἐγὼ ὑμεῖς τε οἱ κριταὶ}
^{aequum est enim meminisse} ^{et me qui disseram hominem} 9
29 D φύσιν ἀνθρωπίνην ἔχομεν, ὥστε περὶ τούτων τὸν εἰκότα μῦθον ἀποδοχόμε-
esse et uos qui iudicetis, ut si probabilia dicentur 10
^{νους} ^{πρέπει τούτου μὴδὲν ἐτι πέρα ζητεῖν.}
^{ne quid ultra requiratis.} 11
^{Λέγωμεν δὲ δι' ἡντινα αἰτίαν γένεσιν καὶ τὸ πᾶν τόδε ὁ συνιστάς συνέστησεν.}
9 ^{Quaeramus igitur causam quae inpulerit eum qui haec machi-} 12
29 E ^{ἀγα-}
natus sit ut originem rerum et molitionem nouam quaereret. pro- 13
^{θός ἦν,} ^{ἀγαθὸν δὲ οὐδεὶς περὶ οὐδενός οὐδέποτε ἐγγί-}
^{bitate uidelicet praestabat,} ^{probus autem inuidet nemini;} 14
^{add quae A(L), quae Btbn. correctorem mentem auctoris perspexisse non credo sed}
^{quae refert uoluisse ad illa; ut sententia sibi constaret, aut possit scribendum}
^{erat cum Kaysero aut si quae cum Helmio. de oratione contuli de nat. d. ii 38,96}
^{de diu. ii 68,142; addo pro Rab. Post. 16,43 ueterem amicum suum ... sustinuit}
^{... hodieque sustinet nec amicum prudentem ruere patitur: nec illius animi}
^{aciem praestringit splendor sui nominis nec mentis quasi luminibus officit alti-}
^{tudo fortunae et gloriae (cf Vahlenus prooem. 1899,10), Brut. 57,207 ex.}
^{καὶ F solus}
^{1 ἀνίκητοις AP (inexpugnabilis Chalcidius) ἀνίκητοις FY(P) δεῖ}
^{AFYPr δὲ P, e corr A} ^{2 efficta Perionius effecta AVB, cf p. 76,1}
^{3.4 A uigintiuius de cons. euang. i 35,53 quidam eorum nobilissimus philosophus}
^{Plato in eo libro quem Timaeum uocant sic ait 'quantum ad id ... ueritas'}
^{4 εἰπόντων post πολλῶν add Y, λέγοντες in interpretando addit Pr p. 106 E;}
^{πέρι pro περὶ Dielsius} ^{6 auemus Turnebo (aduers. xxviii 14) auctore Olliuetus}
^{habemus AVB} ^{consequimur corr ~quemur AVBtbn} ^{πᾶντος A}
^{7 et add V} ^{8 θαυμάση τις pr A} ^{δι~centur, c ex r A dice-}
^{rent V dicebantur B} ^{9. 10 et... esse om V} ^{9 qui~ [d] A}
^{11 neid pr A} ^{apud Platonem pauca interponit Socrates} ^{13 sit] est}
^{1b; cf p. 117,13 de diu. ii 47,97 ceciderint} ^{pbitati V}

γνεται φθόνος·	τούτου δ' ἐκτὸς ὧν	πάντα ὅτι μάλιστα ἐβουλήθη γενέσθαι
1 itaque		omnia sui similia generauit.
παραπλήσια ἑαυτῷ.	ταύτην δὴ γενέσεως καὶ κόσμου μάλιστ' ἂν τις ἀρχὴν κω-	
2 haec nimirum gignendi mundi causa iustissima.		
ριωτάτην ἱπαρ' ἀνδρῶν φρονίμων ἀποδεχόμενος ὁρθότατα ἀποδέχοιτ' ἂν.	βουλη-	30 A.
3 nam		
θεὸς γὰρ ὁ θεὸς	ἀγαθὰ μὲν πάντα	φλαβρον δὲ
4 cum constituisset deus	bonis omnibus explere mundum	mali nihil
μηδὲν εἶναι	κατὰ δύναμιν,	οὕτω δὲ πᾶν δέον ἦν ὁρατὸν
5 admiscere	quoad natura pateretur,	quicquid erat quod in cer-
6 nendi sensum caderet	παραλαβὼν	οὐχ ἡσυχίαν ἔχον
	id sibi adsumpsit,	non tranquillum et
	ἀλλὰ κινούμενον πλημελῶς καὶ ἀτάκτως,	εἰς τάειν αὐτὸ ἤγαγεν
7 quietum	sed immoderate agitata et fluitans,	idque ex inordinato
ἐκ τῆς ἀταξίας,	ἡγησάμενος ἐκεῖνο ἱούτου πάντως ὁμεινον·	θέ-
8 in ordinem adduxit;	hoc enim iudicabat esse praestantius;	1 fas 10
μὴ δ' οὐτ' ἦν οὐτ' ἔστιν τῷ ἀρίστῳ δρᾶν ἄλλο πλὴν τὸ κάλλιστον.		
9 autem nec est nec umquam fuit quicquam nisi pulcherrimum facere		
	λογισάμενος οὖν	ἡδύρκεν ἐκ
10 ei qui esset optumus.	cum rationem igitur habuisset,	reperiebat
τῶν κατὰ φύσιν ὁρατῶν οὐδὲν ἀνόητον τοῦ νοῦν ἔχοντος ὅλον ὅλου κάλλιον ἔσε-		30 B
11 nihil esse eorum quae natura cernerentur inintellegens intellegente		
εἰσὶ ποτε ἔργον,	ἱνοῦν δ' αὐτὸ χωρὶς ψυχῆς ἀδύνατον παρα-	
12 in toto genere praestantius.		
γενέσθαι τῷ.	διὰ δὲ τὸν λογισμὸν τόνδε	νοῦν μὲν ἐν ψυχῇ
13 quocirca		intellegentiam in animo
ψυχὴν δ' ἐν σώματι ἱυνιστάς τὸ πᾶν ἱυνετεκταίνοτο,	ὅπως ὅτι κάλλιστον εἶναι	
14 animum inclusit in corpore:		sic ratus est opus
ἱκατὰ φύσιν ἀριστόν τε ἔργον ἀπειργασμένο.	οὕτως οὖν δὴ κατὰ λόγον τὸν	
15 illud effectum esse pulcherrimum.	quam ob causam non est	

2 δὴ FYPr δὲ AP. ἡμῶν ex nem AB Augustinus de civ. Dei xi 21 ex. hanc etiam Plato causam condendi mundi iustissimam dicit, ut a bono deo bona opera fierent 4 φλαβρον uel φαβλον. 5 qdad ex qdad V 6 tranquillū ex -la (a expuncta) V 7 ἡγεν F alii inéxordinato A inéxordinato ex mex[o] V. inordinato adiectivum; est enim id genus quod illustravit Vahlenus relat. acad. Berol. 1888, 40 ss prooem. 1894/95, 7 8 ad-δου, d ft ex c A adduxit ex -xerit V ante iudicabat forsitan, interciderit illo 10 ei rad ex et A eū L & deinde corr & V & B cum hanc rationem H. Stephanus p. 3 (cf p. 168, 2) praeter mentem Platonis, cuius deus non hoc ratione inita reperit; nihil sibi nisi pulcherrimum fas esse facere, sed illud quod deinde sequitur. rationem habere dixit accus. v 14, 36 Lael. 24, 89; cf Vahlenus Hermas xxx 26 11 intellegentiae V 13 intellegentia ex intellegentia AV 14 puto ὁ συνιστάς ut p. 159, 10. 161, 12. 163, 5. 167, 9. 169, 11. 175, 11 *ratul [g] A gr~ VB 15 pulcherrimū B caula B

εἰκότα δεῖ λέγειν,	cunctandum profiteri — si modo inuestigari aliquid coniectura po-	1
τόνδε τὸν κόσμον ζῶον ἐμψυχον ἔννουν τε ἱτῇ ἀληθείᾳ ἱδιὰ τὴν τοῦ	test —, hunc mundum animal esse idque intellegens et diuina	2
θεοῦ γενέσθαι πρόνοιαν.	providentia constitutum.	3
30 C	Τούτου δ' ὑπάρχοντος	4
4 Hoc posito	quod sequitur uidendum est,	4
11		
ζῶων αὐτὸν εἰς ὁμοιότητα ὁ συνιστάς συνέστηκεν.	animantium deus in fingendo mundo similitudinem secutus sit.	5
τῶν μὲν οὖν ἐν μέρους εἶδει πέφυκῶτων μηδὲν καταζώωμεν —	nullius profecto id quidem, quae sunt nobis nota animantia: sunt	6
enim omnia in quaedam genera partita aut inchoata, nulla ex parte		7
ἀτελεῖ γὰρ εἰκότα	οὐδὲν ποτ' ἂν γένοιτο	
perfecta; imperfecto autem nec absoluto simile	pulchrum esse nihil	8
καλόν —	οὐ δ' ἔστιν τᾶλλα ζῶα καθ' ἑν καὶ κατὰ γένη μόρια	
potest.	cuius ergo omne animal quasi particula quaedam est —	9
	τούτῳ πάντων	
siue in singulis siue in uniuerso genere cernatur —	eius similem	10
ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τιθῶμεν.	τὰ γὰρ δὴ νοητὰ ζῶα πάντα	
mundum esse ducamus.	omnes igitur qui animo cernuntur et	11
	ἐκεῖνο ἐν ἑαυτῷ περιλαβὼν ἔχει,	
ratione intelleguntur animantes	complexu rationis et intellegentiae,	12
30 D καθάπερ ὁδε ὁ κόσμος ἡμᾶς δὲ καὶ ἄλλα θρέμματα συνέστηκεν ὁρατὰ.		
sicut homines hoc mundo et pecudes et omnia quae sub aspectum		13
12 cadunt, comprehenduntur.	τῷ γὰρ τῶν νοουμένων κάλλιστῳ	
	quod enim pulcherrimum in rerum natura	14
	καὶ κατὰ πάντα τελέω	
intellegi potest	et quod ex omni parte absolutissimum est,	15
	μάλιστα	

1 cunctandū ex cuncta dū AVB 5 deul sed linea erasa A
6 id] id F eoz L; cf p. 119, 9. 167, 10 de fato 1, 2 Vahlenus de leg. p. 94, 4 tota pr V 7 enim, n in ras A aut] et Kayserus, sed cf de fin. iii 7, 26 licebit etiam finem pro extremo aut ultimo dicere, ibid. iv 17, 46 omnia quae sumenda quaeque legenda aut optanda sunt, 47 quodcumque in mentem ueniat aut quodcumque occurrat eparte pr A 8 inpecto pr A neabfoluto pr A neefoluto V 10 uniuerso dett. H. Stephano (p. 4) auctore Mamutius duerfo AVB cernimus Kayserus. in sententia interposita non ad definiendum quibus condicionibus illud esse possit sed quot modis de ea re quaeri coniunctius uidetur ferri posse, ut posse cernas consentaneum est 11 dicamul VMibm 12 cōplexul V 13 et prius om V 15 pot. & ft ex pot & B est, ei cum deus H. Stephanus p. 4 b ft recte, cf u. 8 p. 164, 10, est, cum deus eius Klotzius m, cf u. 10. tamen nescio an Cicero pronomen 11*

- αὐτὸν ὁ θεὸς ὁμοιωῖται βουλευθεῖς ζῶν ἐν ὁρατὸν,
 1 deus similem mundum efficere uellet animal unum aspectabile,
 πάνθ' ἴδ' αὐτοῦ κατὰ φύσιν συγγενῇ ζῶα ἐντὸς ἔχον ἑαυτοῦ, συνέστηκε. 31 A
 2 in quo omnia animalia continerentur, effecit.
 πότερον οὖν ὁρθῶς ἓνα οὐρανὸν προσειρήκαμεν ἢ πολλοὺς καὶ ἀπείρους λέγimus
 3 rectene igitur unum mundum diximus an fuit pluris aut innu-
 ἦν ὁρθότερον; ἓνα, εἴπερ κατὰ τὸ πα-
 4 merabiles dictu melius et uerius? unus profecto, si quidem factus
 ῥάδειγμα δεδημιουργημένους ἔσται. τὸ γὰρ περιέχον πάντα ὁπόσα νοητὰ ζῶα
 5 est ad exemplum. quod enim omnis animantis eos qui
 μεθ' ἑτέρου ἑαυτὸν οὐκ ἂν ποτ' εἴη
 6 ratione intelleguntur complectitur id non potest esse cum altero:
 πάλιν γὰρ ἂν ἕτερον εἶναι τὸ περὶ ἐκείνῳ δέοι ζῶν,
 7 rursus enim alius animans qui eum contineat sit necesse est,
 οὗ μέρος ἂν εἴην ἐκείνῳ, καὶ οὐκ ἂν εἴη ἐκείνῳ ἄλλ'
 8 cuius partes sint animantes superiores, caelumque hoc simulacrum
 ἐκείνῳ τῷ περιέχοντι τὸδ' ἂν ἀφωμοιωμένον λέγοιτο ὁρθότερον. ἵνα οὖν
 9 illius ultimi sit, non proximi. quorum ne
 τὸδε κατὰ τὴν μόνωσιν ὁμοιον ἢ τῷ παντελεῖ ζῶν, 31 B
 10 quid accideret atque ut hic mundus esset animanti absoluto simil-
 διὰ ταῦτα οὔτε δύο οὐτ'
 11 limus hoc ipso quod solus atque unus esset, idcirco
 ἀπείρους ἐποίησεν ὁ ποιῶν κόσμους, ἀλλ' εἰς ὅδε μονογενὴς οὐρανὸς γεγὼνός
 12 singulararem deus hunc mundum
 ἔστιν ἡ καὶ εἴ' ἔσται.
 13 atque unigenam procreauit.
 Σωματοειδὲς δὲ δὴ καὶ ὁρατὸν ἀπτόν τε δεῖ τὸ
 14 Corporeum autem et aspectabile idemque tractabile omne 13
 γενόμενον εἶναι. χωρὶςθὲν δὲ πυρὸς οὐδὲν ἂν ποτε
 15 necesse est esse quod natum est. nihil porro igni uacuum aspic

omiserit: cf. de nat. d. ii 66,165 in. de re p. ii 29,51 non nouam potestatem nactus sed quam habebat usus iniuste, epist. iii 3,2 qui cum uenerit, quae primum nauigandi nobis facultas data erit, utemur

1 similem scribit neglecto μάχισσα ut p. 163,10 superlatiuo 2 effecit ex ~fio~ AVB 4 putes unum 5 animantif B 7 ἐκείνῳ FPPr Stobaeus ~p A ἐκείνῳ Y, et horum alterutrum legit Cicero 8 superiores om V 9 ahuf V 9,10 nequit B 10 accideret ex ~it V 11 idcirco B 13 atque om V 14 itemque dett Rom tbn; cf. de nat. d. ii 11,31 integro et libero et puro eodemque acerrimo et mobilissimo ardore, Brut. 79,273 et splendida et grandis et eadem inprimis faceta et perurbana... oratio

15 necessesse esse, eef in ras, sed l eodem loco fuit primitus, uid fuisse necessesse esse (uel ~fuf~) A; scripserunt Cicero necessus esse ~imis incertum est ~e P, e corr A igni dett Valla gigni AVB aspicit t aspecie AVB

- ὁρατὸν γένοιτο, οὐδὲ ἀπτόν ἄνευ τινὸς στερεοῦ, στερεὸν
 1 ac uideri potest, nec uero tangi quod careat solido, solidum
 δὲ οὐκ ἄνευ γῆς. ὅθεν ἐκ πυρὸς καὶ γῆς τὸ τοῦ παντός
 autem nihil quod terrae sit expers. quam ob rem mundum efficere 2
 ἀρχόμενος συνιστάναι αἶμα ὁ θεὸς ἐπολεῖ. δύο δὲ μόνων καλῶς
 3 moliens deus terram primum ignemque iungebat. omnia autem duo
 31 C συνιστᾶσθαι τρίτου χωρὶς οὐ δυνατόν. δεσμὸν γὰρ ἐν μέσῳ δεῖ
 ad cohaerendum tertium aliquid anquirunt et quasi nodum uin- 4
 τινα ἀμφοῖν συναγωγὴν γίγνεσθαι. δεσμῶν δὲ κάλλιστος
 5 culumque desiderant. sed uinculorum id est aptissimum atque
 δὲ ἂν αὐτὸν καὶ τὰ συνδιδόμενα ὅτι μάλιστα
 6 pulcherrimum, quod ex se atque de is quae stringit quam ma-
 ἐν ποιῇ. τοῦτο δὲ πέφυκεν ἀναλογία κάλλιστα ἀποτελεῖν.
 7 xime unum efficit. id optime adsequitur quae Graece ἀναλογία,
 Latine — audendum est enim, quoniam haec primum a nobis no- 8
 5 uantur — comparatio pro portione dici potest. ὁπόταν γὰρ ἀριθμῶν
 14 quando enim trium
 τριῶν εἴτε ὄγκων εἴτε δυνάμεων ὠνέντων νοῦν
 uel numerorum uel figurarum uel quorumcumque generum con- 10
 32 A ἢ τὸ μέσον ὅτι περὶ τὸ πρῶτον πρὸς αὐτὸ τοῦτο
 tingit ut quod medium sit ut ei primum pro portione ita id 11
 αὐτὸ πρὸς τὸ ἔσχατον, καὶ πάλιν αὐθις ὅτι τὸ ἔσχατον πρὸς τὸ μέσον.
 postremo comparetur; uicissimque ut extremum cum medio 12
 τὸ μέσον πρὸς τὸ πρῶτον, τότε τὸ μέσον μὲν πρῶ-
 sic medium cum primo conferatur, id quod medium est tum 13
 τον καὶ ἔσχατον γιγνόμενον, τὸ δ' ἔσχατον καὶ τὸ πρῶτον αὖ μέσα ἀμ-
 primum fit tum postremum, postrema autem et prima media fiunt: 14

1 uideri ex ~re AVB potest [ft il] B 2 fit fit V
 3 Augustinus de ciu. Dei viii 11; in Timaeo autem Plato, quem librum de mundi constitutione conscripsit, deum dicit in illo opere terram primo ignem-
 que iunxisse 4 anquirunt V inquirunt B 5 aptissimū [p] B

6 pulcher mun pr A de ilf quae pr A de hlf. ex ~q. V de ilf quae B ex his quae Lambinus, cf. p. 130,24 de off. i 30,109 qui nihil ex occulto nihil de (ex Palatinis) insidiis agendum putant trngit pr A trngit, git add B astringit dett Rom; si quid mutandum, possis etiam constringit, cf. p. 167,4

7 analogia AVB 8 audendum A audiendum V audiendū B 9 ppor-
 tione V proportione, u in ras A ~ne Bibm. scripturam pro portione uindicari mus. Rhen. l.ii 74 ss, cf. u. 11 p. 166,9. 167,1. 174,1. 176,9 triū L primū AB, cum ras corr ~o, in mg: mo V 11 ut ei Gesnerus in thesauro u. 'comparo' uti AVB 12 comparetur dett Valla comprobetur AV con~ B medio*

ex ~um ut uid A ~o ex ~ū V 13 τοῦτο τὸ dett ut uid; cf. p. 167,1 medio AV primū ex ~ū A τότε τὸ] τό τε A Philoponus et ante id add V 14 fittū ex fictū B et om V fiunt add A

1 φότερα, πάνθ' οὕτως ἔξ ἀνάγκης τὰ αὐτὰ εἶναι συμβήσεται,
ita necessitas cogit ut eadem sint ea quae deuineta fuerint;

2 τὰ αὐτὰ δὲ γινόμενα ἀλλήλοισιν ἐν πάντα ἔσται.
eadem autem cum facta sint, efficitur ut omnia sint unum.

3 εἰ μὲν οὖν ἐπιπεδον μὲν βάθος δὲ μὴδὲν ἔχον ἔδει γίνεσθαι τὸ τοῦ παντός σῶμα,
quod si uniuersi corpus planum et aequabile explicaretur neque in

4 εὐοῦ quicquam esset * * requisitum; unum enim interiectum medium

5 εἰ αὐτήν.
et seipse et ea quibus esset interpositum conligaret. νῦν δὲ στερεο-
sed cum soli- 15

6 εἰδὴ γὰρ αὐτὸν προσήκειν εἶναι, τὰ δὲ στερεὰ μία μὲν οὐ-
ditas mundo quaereretur, solida autem omnia uno medio

7 δέποτε δύο δὲ αἱ μεσότητες συναρμόττουσιν· οὕτω δὲ πυρὸς
numquam duobus semper copulentur, ita contigit ut inter

8 τε καὶ γῆς ὕδωρ ἀέρα τε ὁ θεὸς ἐν μέσῳ θεῖς καὶ πρὸς ἀλ-
ignem atque terram aquam deus animamque poneret eaque inter

9 ἀλλα 'καθ' ὅσον ἦν δυνατόν' ἀνὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀπεργασάμενος,
se compararet et pro portione coniungeret,

10 ut δτι περ πῦρ πρὸς ἀέρα / τοῦτο ἀέρα πρὸς ὕδωρ, καὶ δτι
quem ad modum ignis animae sic anima aquae, quodque

1 sunt ex sunt A deuincta ex deuincta B et ut uid A deuincta Vtbn
fuerunt F fuerant ci Lambin, Orellius tbn; cf Lebreton 'études sur la
langue et la grammaire de Cicéron' (Paris. 1901) 205 s. 4 defectum signauit,
quem ita fere explendum scripsi mus. Rhen. lxx 73 s altitudinis (uel crassitudinis,
cf p. 133,5), nihil amplius esset, de oratione comparans p. 165,4; altitudinis,
plus uno medio non esset Schichius relat. syll. philol. Berol. xxvi 294. profunditatis
uel altitudinis ante esset intercidisse putauit H. Stephanus, sed id abiecto
enim cum M correcto et tbn; alii ex requisitum effecerunt improbabilia, cui tbn

crucem praefixerunt 5 seipse scripsi se ipse AYB ~ L ~ V Mtbn. SEPSE ita
correctum est in codice de re p. iii 8,12; eiusdem uocis uestigia supersunt ibid.
vi 25,27 (cf m) et 26,28 (cf t); cf Seneca epist. 108,32, ubi libri sese. minus
certa nunc omitto 6 ss Augustinus de ciu. Dei viii 11 med. deinde illa

duo media, quibus interpositis sibimet haec extrema copulerentur, aquam dicit
(in Timaeo Plato, cf ad p. 165,3) et aerem. idem ibid. 15 ex. ... illa ratio Pla-
tonis, qua elementa quattuor proportionem contextit atque ordinat, ita duobus
extremis, igni mobilissimo et terrae immobili, media duo, aerem et aquam,
interserens, ut quanto est aer aquis et aere ignis tanto et aquae superiores
sint terris. idem ibid. xxii 11 in magistro Platone didicerunt mundi duo cor-
pora maxima atque postrema duobus mediis, aere scilicet et aqua, esse copu-
lata atque coniuncta. ibid. sub finem si ita est elementorum ordo dispositus
ut secundum Platonem duobus mediis id est aere et aqua duo extrema id est

ignis et terra iungantur 8 quā pr B eamque A ~ V eaq; B
eaque ita inter conicerem, nisi obstarent Graeca 9 comparatur [t uel
potius e] B proportionem tbn ut p. 165,9 10 aequabilitatem orationis qui
putat codicum uisio esse turbatam, ei post animae uel aquae inserendum est com-
pararetur; mihi Cicero neglegenter scripsisse uidetur uel potius Platonem orationem
imperfecte esse imitatus

ἀὴρ πρὸς ὕδωρ ὕδωρ πρὸς γῆν, συνέδησεν
anima aquae id aqua terrae pro portione redderet; qua ex 1

καὶ συνεστήκατο οὐρανὸν ὁρατὸν καὶ ἀπτόν.
coniunctione caelum ita aptum est ut sub aspectum et tactum 2

32 C καὶ διὰ ταῦτα ἕκ τε δὴ τούτων τοιοῦτων καὶ τὸν ἀριθμὸν
cadat. itaque et ob eam causam et ex is rebus numero quat- 3

4 τεττάρων τὸ τοῦ κόσμου σῶμα ἐγεννήθη δι' ἀναλογίας ὁμολογήσαν,
tuor mundi est corpus effectum, ea constrictum comparatione 4

5 qua dixi; φιλιαν τε ἔσχεον ἐκ τούτων,
ex quo ipse se concordi quadam amicitia et caritate 5

6 συνεπλεκτόν· ὥστε εἰς ταῦτόν αὐτῷ συνελθόν ἄλλον ὑπὸ τοῦ ἄλλου πλὴν ὑπὸ
conplectitur atque ita apte cohaeret ut dissolui nullo modo queat 6

7 τοῦ συνδῆσαντος γενέσθαι. τῶν δὲ δὴ τεττάρων
16 nisi ab eodem a quo est conligatus. Earum autem quattuor rerum 7

8 ἐν ὅλῳ ἕκατον εἰληφεν ἡ τοῦ κόσμου εὐστασία.
quas supra dixi sic in omni mundo partes omnes conlocatae sunt, 8

9 ἕκ γὰρ πυρὸς πάντος ὕδατος τε καὶ ἀέρος καὶ γῆς συνέστησεν αὐτὸν ὁ συνιστάς,
ut nulla pars huiusce generis excederet extra atque ut in hoc 9

32 D μέρος οὐδὲν οὐδενὸς οὐδὲ δύναμιν ἔκωθεν ὑπολιπών, τάδε διανοηθείς,
uniuerso inessent genera illa uniuersa; id ob eas causas, 10

11 πρῶτον μὲν ἵνα ὅλον ὅτι μάλιστα ζωὴν τέλεον ἐκ τελέων τῶν μερῶν εἴη,
primum ut mundus animans posset ex perfectis esse per- 11

33 A πρὸς δὲ τοῦτοισιν ἐν, ἅτε οὐχ ὑπολειμμένων ἔξ ὧν ἄλλο
fectus, deinde ut unus esset, nulla parte unde alter gigneretur 12

13 τοιοῦτον γένοιτο· ἄν, ἐπὶ δὲ ἵνα ἀγῆρων καὶ ἀνοσον ἦ,
relicta, postremo ne qui morbus eum posset aut senectus 13

14 ἀδtingere; 'κατανοῶν ὥς' εὐστάτῳ σώματι
omnis enim coagmentatio corporis 14

15 μὰ καὶ ψυχρὰ καὶ πάνθ' ὅσα δυνάμεισιν ἰσχυρὰς ἔχει περιεστά-
caloris uel frigoris uel aliqua impulsione uehementi 15

1 aq[ue] ex aq[ua] V ὕδωρ τοῦτο (δ') ὕδωρ dett et pars codicum Procli
pro portione uide p. 165,9 1.2 Seruius Danielis in Aen. iv 482 ergo
bene 'aptum', conligatum: Cicero in Timaeo 'qua... aptum est' id est constrictum
et complexum 3 in B hif AV 4 effectum et [ea, et add V
6, τον ἔλλον AP τῶν ἔλλον FY alii 9 huiusce] ullius Valla, sed
hocce genus dicit uniuersa elementa, quae noluit ut Plato iterum enumerare; cf
p. 48,16. quod statim eadem appellat genera, cf p. 53,4 excederet V, corr
ced ~ AB 10 ab pr B 11 posset Lambinus posset AVB
12 πτε om A alt L altera AVB 13 nequi ex neg; B eum
ex tum A, ex tunc B tū pr V posset Lambinus posset AVB 14 συστάτω
Pr ξυνιστάς τῷ P, e corr A, Philoponus ~ τῷ P ~ τῶν τῷ Y coagmen-
tatio AB coagmen ~ V 14.15 corporis uel calore uel frigore uel Ven ii
c. ui calor is uel frigoris uel Halmio suadente tb c. uel c. uel fr. ui uel m c. uel
c. ui uel fr. uel Klotzius, quod praetuli, quia paulo saepius in talibus priori

μενα ἔξωθεν καὶ προσπίπτοντα ἀκαίρως λύει καὶ νότους γῆρας τε ἐπάγοντα
labefactatur et frangitur et ad

φθίνειν ποιεῖ. διὰ δὴ τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λογισμὸν
2 morbos senectutemque compellitur. hanc igitur habuit rationem

τόνδε ἔν. δλον
3 'effector mundi et molitor deus', ut unum opus totum at-

δλων ἔξ ἀπάντων τέλειον καὶ ἀγῆρων
4 que perfectum ex omnibus totis atque perfectis absolueret, quod

καὶ ἄνοσον αὐτὸ ἐτεκτῆνατο.
5 omni morbo et senio uacaret.

Σχῆμα δὲ ἔδωκεν αὐτῷ τὸ πρέπον καὶ τὸ συγγενές. τῷ δὲ 33 B
6 Formam autem ei maxime cognatam et decoram dedit. a quo 6

τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ζῷα περιέχειν μέλλοντι ζῷω πρέπον ἂν
7 enim animanti omnis reliquas contineri uellet animantes, hunc ea

εἶη σχῆμα τὸ περιεληφὸς ἐν αὐτῷ πάντα ὁπόσα σχήματα διὸ
8 forma figurauit qua una omnis formae reliquae concluduntur, et

καὶ σφαιροειδές, ἐκ μέ-
9 globosum est fabricatus, quod σφαιροειδὲς Graeci uocant, cuius

κου πάντη πρὸς τὰς τελευτὰς ἴσὺν ἀπέχον, κυκλοτερές αὐτὸ
10 omnis extremitas paribus a medio radiis attingitur, idque ita tor-

ἐτορνεύετο, πάντων τελευτάτων
11 nauit ut nihil efficere posset rotundius, nihil asperitatis ut haberet

12 nihil offensionis, nihil incisum angulis nihil anfractibus, nihil eminens

quam posteriori membro addi uidebam quod in utroque ualeret; quamquam non potest non ambiguum esse iudicium. uim caloris et frigoris dixit Tusc. I 20,45 v 26,74 de off. II 4,13 15 περιστάσαι AP

1 λόγος P; e corr A 2 morib; [i] B habuit rationem cf p. 162,10
3 molitor ex ~tur A 4 ἐξ ὧν. α. Pr aliique omnibus et totis ~tm 5 αὐτὸ AP αὐτὸν FY Philoponus Philo 6 ei scripsi mus. Rhen. lin 91s et AVB maxime respondet articulo, cf p. 170,2 cognatā, decorā, in intercolumnio add. et maxime V

7 reliquas F ~qf Ltbm; sed feminino genere Cicero utitur non solum cum de bestiis loquitur sed etiam homines et bestias comprehendens in unum de fin. IV 11,28

8 omf Ltbm; forma reliqua AB, corr ~a ~a V; concluditur A concluditur, inde a d in ras (prima fuit d) B. in archetypo apparet forma reliqua scriptum fuisse propter omnis uocem ambiguum, relictum autem concluduntur 9 globosum uaria lectio a Valla commemorata, Orellius globosul AVB

10 spero idel corr. spero idel B. spero id. e. corr ~idē~ A spero idē V 11 posset Klotzius possit AVB effici possit dett Ven 1480 11—p. 169,1 nihil asperitatis lacunosum Schuetz ab interpolatore adiecta esse uisa sunt ex II de nat. d. 18,47, idem Briegerus iudicauit progr. Posnan. 1873,18 illa de uniuerso posita nescio quid inepti habere pronuntians; quibus electis orationem hanc non sine causa scripsit Orellius, cf Friesius mus. Rhen. lin 567 ss 12 incisum Lambinus (cf de nat. d. II 18,47) inclufum AVB; incisum angulis γεγωνισμένον (Proclus p. 163 B) nihil ante eminens del. Briegerus l. d. corrupta orationis aequabilitate, qua cum angulis comparantur anfractus quasi sinus eminet pr B

nihil lacunosum — ὁμοιότατόν τε αὐτὸ ἑαυτῷ σχημάτων, νομί-
omnesque partes simillimae omnium, quod 1

cas 'μυρίω' κάλλιον ὅμοιον ἀνομοίου. λείον δὲ δὴ κύκλω
18 eius iudicio praestabat dissimilitudini similitudo. omni autem totam 2

33 C πᾶν ἔξωθεν αὐτὸ ἀπηκριβοῦτο 'πολλῶν χάριν.' ὁμμάτων τε γὰρ
figuram mundi leuitate circumdedit. nec enim oculis 3

ἐπεδείκτο οὐδέν, ὁρατὸν γὰρ οὐδέν ὑπελείπετο ἔξωθεν,
egebant, quia nihil extra quod cerni posset relictum erat, 4

οὐδ' ἀκοῆς, οὐδὲ γὰρ ἀκουστόν, πνευμά τε οὐκ ἦν πε-
nec auribus, quia ne quod audiretur quidem, neque erant anima 5

ριεστός δεόμενον ἀναπνοῆς, οὐδ' αὖ τι-
circumfusa extrema mundi, ut respirationem requireret; nec uero 6

vos ἐπιδέες ἦν ὁργάνου χεῖν, φ τὴν μὲν εἰς ἑαυτὸ τροφήν δέετο τὴν δὲ
desiderabat aut alimenta corporis aut de- 7

πρότερον ἐξικμασμένην ἀποπέμφοι πάλιν. ἀπῆει τε γὰρ οὐδέν
tractionem confecta et consumpti cibi: neque enim ulla decessio 8

οὐδὲ προσῆειν αὐτῷ ποθεν, οὐδὲ γὰρ ἦν. αὐτὸ γὰρ ἑαυτῷ
fieri poterat neque accessio, nec uero erat unde; itaque se ipse 9

τροφὴν τὴν ἑαυτοῦ φθίσιν παρέχον καὶ πάντα ἐν ἑαυτῷ καὶ ὅφ' ἑαυτοῦ
consumptione et senio alebat sui, cum ipse per se et a se et pa- 10

33 D τᾶσιν καὶ ὁρῶν ἐκ τέχνης γέγονεν. ἡγήσατο γὰρ αὐτὸ ὁ συνθεῖς
teretur et faceret omnia; sic enim ratus est ille qui ista 11

αὐταρκὲς ὃν ἀμεινον ἔσεσθαι μᾶλλον ἢ προσδεῖς ἄλλων.
inunxit et condidit. ipsum se contentum esse mundum neque egere 12

χειρῶν δέ, αἷς οὐτε λαβεῖν οὐτε αὖ τινα ἀμύνεσθαι χρεῖα τις ἦν, μά-
19 altero. itaque ei nec manus adfixit, quoniam nec capiendum quic- 13

34 A τὴν οὐκ ᾤετο δεῖν αὐτῷ προσάπτειν, οὐδὲ ποδῶν οὐδὲ ὅλων τῆς περὶ τὴν
quam erat nec repellendum, nec pedes aut aliqua membra qui- 14

1 lacunosum pr V simillimas Perionius tbm, sed simillimae ferri potest post interposita illa p. 168,11—u. 1, ut haec adiungantur quasi scripserit nihil asperitatis ut esset, quae ratio si illa absint multo minus sit probabilis

2 dissimilitudinis AB ~[i] V omnia V Omnia A omia B 4 quo V

3 υπελείπετο FPYPr Stobaeus, ex υπελείπετο A 5 quia ne AB 6 extrema dett Asc n externa AVB 8 corrupticiu. Neque, c posterior in ras, 1

quae sequitur red, punctum add A confumptio ibi; neq; (i) add V confump-

tionē que B 9 post ipse add fine V 10 ipseple, prior e ex 1 AB et pr ut uid V 12 & condidit & condidit ft pr B 13 quidquam pr V quipqua B 14 alia dett Rom tbm, sed aliqua uerissimum est et ad Platonium obde ὅλων accommodatum; quem usum saepe infestant docti; cf p. 19,5 de inu. II 5,19 ex iracundia. aut ex aliqua causa earum qua impulsus aliquem id fecisse dicet, epist. XI 1,8 Rhodum aut aliquo terrarum, Caesar b. Gall. VI 16,5 in furto aut latrocinio aut aliqua noxia, thes. I. L. I 1609,42

βάειν ὑπηρεσίαν. κίνησαν γὰρ ἀπένειμεν αὐτῷ τὴν
 1 bus ingressum corporis sustineret. motum enim dedit caelo eum
 τοῦ σώματος οικείαν, τῶν ἑπτὰ τὴν περί νοῦν καὶ φρό-
 2 qui figurae eius esset aptissimus, qui unus ex septem motibus
 νησιν μάλιστα οὖσαν· διὸ δὴ κατὰ ταῦτα ἐν τῷ
 3 mentem atque intelligentiam cieret maxime; itaque una conuersione
 αὐτῷ καὶ ἐν ἑαυτῷ περιεαγαῶν αὐτὸ ἐποίησε κύκλῳ κινεῖσθαι στρεφόμενον,
 4 atque eadem ipse circum se torquetur et uertitur;
 τὰς δὲ ἕξ ἀπάσας κινήσεις ἀφείλεν καὶ ἀπλανὲς ἀπηργάσατο
 5 sex autem reliquos motus ab eo separauit itaque ab omni erra-
 τione eum liberauit. ἐπὶ δὲ τὴν περίοδον ταύτην ἀτ' οὐδὲν ποδῶν
 6 tione eum liberauit. ad hanc igitur conuersionem, quae pedibus
 δέον ἀκελὲς καὶ ἄπουν αὐτὸ ἐγέννησεν. Οὗτος δὴ
 7 et gradu non egeret, ingrediendi membra non dedit. Haec deus 20
 πᾶς ὄντος αἰεὶ λογισμὸς θεοῦ περὶ τὸν ποτὲ ἐσόμενον θεὸν λογισθεὶς λεῖον 34 B
 8 is qui erat de aliquando futuro deo cogitans leuem
 καὶ ὁμαλὸν πανταχῇ τε ἐκ μέσου ἴσον
 9 illum effecit et undique aequabilem et a medio ad summum parem
 καὶ ὅλον καὶ τέλειον ἐκ τελέων σωμάτων σώμα ἐποίησεν.
 10 et perfectum atque absolutum ex absolutis atque perfectis.
 ψυχὴν δὲ εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ θέει διὰ παντός τε ἔτεινεν
 11 animum autem ut in eo medio conlocauit ita per totum te-
 καὶ ἔτι ἔξωθεν τὸ σῶμα αὐτῇ περιεκάλυπεν,
 12 tendit; deinde eum circumdedit corpore et uestiuit extrinsecus
 καὶ κύκλῳ δὴ κύκλῳ στρεφόμενον οὐρανὸν ἕνα μόνον ἔρημον κατέστησεν, δι' ἀρε-
 13 caeloque soliuago uolubili et in orbem incitato complexus est, quod

1 ingressus corporis H. Stephanus p. 5 (sed ut ~ corpus mallet cum Ma-
 nutio, quod scripsit Lambinus) ingressu corporis L ~ corpore AVB; cf de
 nat. d. II 39,101 aer ... uolatus alitum sustinet 2 figurę ei fit L
 ~ esset Orellius figuratuf fit B figura+tauffit [ft n] A figuratufit sic fere, lineolae
 supra t in ras; fuerit primitus ~rant], corrector uoluerit figura sit V
 qui, uid aliquando corr fuisse quo A qui cum ras ex q] B motibuf
 [n] A motib; V 3 cieret, ei in ras u uel in litt (g fuisse non potest)
 A coier& V cieraet B itaq; V itaq; A 5 ab*omniteratione
 ex abhomin ratione nisi quod uirgula supra n incerta, corr ft pr V abomny
 ratione, j ex e A abomni r~ B 8 is qui semper erat ci Manutius is semper
 qui erat ci Orellius deo A 9 effecit ex ~fic~ F effecit B, o in
 ras ex g ut uid A effigit V parē*, e ex parte in ras [ē], fuerit partē A

10.11 ob]solutum atq. perfecti; anmū (; add) V 12 uel]uit, puncta
 qui posuit corrupta opinor putabat iuit V 13 post soliuago add & Atbm
 dubio quam recte, si quidem non tria membra uidentur esse sed duo; cf Ma-
 nutius opusc. I 338

τὴν δὲ αὐτὸν αὐτῷ δυνάμενον συγγίγνεσθαι καὶ οὐδενὸς ἐτέρου
 secum ipsum propter uirtutem facile esse posset nec desideraret 1
 προσδεόμενον, γινώσκον δὲ καὶ φίλον ἱκανῶς αὐτὸν αὐτῷ. διὰ πάντα δὴ
 21 alterum, satis sibi ipsum notum et familiare. sic 2
 ταῦτα εὐδαίμονα θεὸν αὐτὸν ἐγεννήσατο.
 'deus ille aeternus' hunc 'perfecte' beatum deum procreauit. 3
 34 C Τὴν δὲ δὴ ψυχὴν οὐχ ὥς νῦν ὑπέραν ἐπιχειροῦμεν λέγειν οὕτως ἐμχανή-
 Sed animum haud ita ut modo locuti sumus tum denique cum 4
 cato καὶ ὁ θεὸς νεωτέραν οὐ γὰρ ἂν ἀρχεσθαι πρεσβύτερον ὑπὸ
 corpus ei effecisset inchoauit: neque enim esset rectum minori 5
 νεωτέρου 'γυνέρεας' εἶσεν· ἀλλὰ πως ἡμεῖς πολὺ μετέχοντες τοῦ προτυχόντος
 parere maiorem; sed nos multa inconsiderate ac temere dici- 6
 τε καὶ εἰκῇ ταύτῃ πῃ καὶ λέγομεν. ὁ δὲ καὶ γενέει καὶ ἀρετῇ προτέ-
 7 mus. deus autem et ortu et uirtute anti- 7
 ραν καὶ πρεσβύτεραν ψυχὴν σώματος ὥς δεσπότην καὶ ἀρξουσαν
 quiozem genuit animum eumque ut dominum atque imperantem 8
 ἀρξομένου συνεστήσατο ἐκ τῶνδὲ τε καὶ τοιφθε
 oboedienti praefecit corpori; idque molitus tali quodam est modo. 9
 35 A τρόπῳ. τῆς ἀμερίστου καὶ αἰετὰ ταῦτα ἔχουσιν 10
 ex ea materia quae indiuidua est et quae semper unius 10
 οὐσίας καὶ τῆς αὐτῆς περὶ τὰ σώματα γιγνομένης μερίστης
 modi sui que similis et ex ea quae ex corporibus diuidua gignitur 11
 τρίτον ἔξ ἀμφοῖν ἐν μέσῳ συνεκεράσατο οὐσίας εἶδος, τῆς τε
 tertium materiae genus ex duobus in medium admiscuit, quod 12
 ταύτου φύσεως [αὐτῆς] καὶ τῆς θατέρου, καὶ 'κατὰ ταῦτα' συνεστήσεν
 esset eiusdem naturae et quod alterius, idque interiecit 13
 ἐν μέσῳ τοῦ τε ἀμερίστου αὐτῶν καὶ τοῦ κατὰ τὰ σώματα μερίστου
 inter indiuiduum atque id quod diuiduum esset in cor- 14

1 propriumtate] facile in ras ft pr A possit AB, corr ~et V
 3 pfecte deū beatū deū V 4 audita pr B 6 parare pr V 9 pfe-
 ent ex ~fic~ AV, item sed prae~ B corpori om V qudam ex qdd~ V
 10.12 Cicero 'quum identidem' (cf p. 176,3. 10) 'oδίσαν materiam reddiderit,
 dici non potest quantum ab omni Platonicae philosophiae indole et argumento
 aberraverit': ita Hermannus p. 16; quod incommodum inde natum apparet quod
 Cicero ut solet in re dubia, ne quid sua culpa turbaretur, quam maxime potuit
 se ad Platonem applicuit, qui illo ipso uocabulo non sine ambiguitate utitur; in
 Acad. I autem p. 48,4 quod materiam eam uocat quam in Timaeo alterius naturam,
 inde de hoc loco nihil efficiendum, quo aedificator mundi etiam ea natura, quae
 semper eadem est, tamquam materia utitur. cf quae adscripsi ad Acad. IV p. 134,14

11 fed AB, corr [et V Sed F quae in c. Lambinus ibm ft recte, cf u. 14,
 sed ex pro κατὰ etiam p. 179,7 s. 13 αὐτῆς del Stallbaumius (cf u. 11), quod
 nec Cicero uid legisse nec Sextus. adu. math. I 301, testantur multi int ject,
 j in ras ex g B 14 id B in V, corr id A

- καὶ τρία λαβὼν αὐτὰ ὄντα συνεκεράσατο εἰς μίαν πάντα ιδέαν,
 1 pore; ea cum tria sumpsisset in unam speciem temperavit, 22
- τὴν θατέρου φύσιν δόμεικτόν οὖσαν εἰς ταῦτόν
 2 naturamque illam quam alterius diximus ui cum eadem coniunxerit
- συναρμόττων βίᾳ· μείγνυς δὲ μετὰ τῆς οὐσίας
 3 fugientem et eius copulationis alienam; quae permiscens cum ma-
- καὶ ἐκ τριῶν ποιησάμενος ἐν πάλιν ὅλον τοῦτο μοῖρας ὅσας 35 B
 4 teria cum ex tribus effecisset unum id ipsum in ea quae decuit
- προσῆκεν διένειμεν, ἐκάστην δὲ ἐκ τε ταύτου καὶ θατέρου καὶ
 5 membra partitus est. iam partis singulas ex eodem et ex altero et
- τῆς οὐσίας μεμειγμένην ἤρχετο δὲ διαίρειν ὥδε. μίαν ἀφείλεν τὸ
 6 ex materia temperavit. fuit autem talis illa partitio. unam principio
- πρῶτον ἀπὸ παντός μοῖραν, μετὰ δὲ ταύτην ἀφῆρει διπλασίαν ταύτης,
 7 partem detraxit ex toto, secundam autem primae partis duplam,
- τὴν δ' αὖ τρίτην ἡμιόλιαν μὲν τῆς δευτέρας τριπλασίαν δὲ
 8 deinde tertiam, quae esset secunda sesquialtera, prima [de]
- τῆς πρώτης, τετάρτην δὲ τῆς δευτέρας διπλὴν, πέμπτην
 9 tripla, deinde quartam quae secundae dupla esset, quintam
- δὲ τριπλὴν τῆς τρίτης, τὴν δ' ἕκτην τῆς πρώτης ὀκταπλασίαν, ἐ- 35 C
 10 inde quae tertiae tripla, tum sextam octoplam primae, pos-
- βδόμην δὲ ἐπτακαικεοσιπλασίαν τῆς πρώτης.
 11 tremo septimam quae septem et uiginti partibus antecederet primae.
- μετὰ δὲ ταῦτα συνεπληροῦτο τὰ τε διπλασία καὶ τριπλασία διαστήματα 36 A
 12 deinde instituit dupla et tripla intervalla explorare 23

1 sumpsisset in unā, fisset in unā in ras V 2 naturāllā pr V ui
 Peronius uel AVB; fuerit uel eadem cf p. 176,7 s 180,9 3 copulationis
 corr ~ne V alienamque pmiscens A alienāq. perm~ [] V alienā pm~
 B; quae Orellius 4 effecisset ex ~fic~ VB 5 iam^q rec V δὲ
 τοῦτων ἐκ F Plutarchus 7 ἀπὸ τοῦ παντός e corr A tota pr B
 secunda V, corr ~ā A 8 secunda V, corr ~e ABtm, item prima V, corr
 ~e ABtm ft recte; sed in consentiente memoria librorum utrobique casum rec-
 tum reliqui praesertim imitante sesquialterius uocabuli natura fique altera
 corr seqe ~ A; fiquē V felfqvaltera, elq̄ in ras B sesquialtera Rom tm.
 primitiuum scripturam que hic et p. 173,7.8.9 restituere non dubitaueram collatis
 his exemplis: sesquieopus Plauti capt. 725 uetus aliique, sesquialix libri Noniani
 in satirae Varroianae titulo constanter, sesquieoctauus et sesquetercius Arnobii
 Parisinus n 24. p. 68,2 Reiff., sesquialtera Florentinus Apuleii apol. 89 p. 99,3
 H., sesquemodii Cic. accus. m 92,215 Lagomarsiniani 42 (optimus) et 29; nam
 etiam in his, quorum alterum membrum a consona incipit, sesque scribi potuit
 non sesqui, in iis praesertim quae non essent usu trita (cf Gell. xvii 14). nunc
 cf Skutschius ann. philol. suppl. xxvii 88 8.9 tetrapla corr ~*trjpla A, tetrijpla
 sic rec V ~*trjpla [de uel do] in ras ex o B. de anticipatum puio ex deinde
 10 indeq; corr ~q; A, ~q̄ V ~q̄ B octoplam Atbm primē-
 postremo, ~p~ ex ~f~ V 12 dupla, a aperta ex e ut uid B

- μοῖρας ἔτι ἐκείθεν ἀποτέμνων καὶ τιθεῖς εἰς τὸ μεταξὺ τούτων,
 partis rursus ex toto desicans; quas in intervallis ita locabat 1
- ὥστε ἐν ἐκάστῳ διαστήματι δύο εἶναι μεσότηας,
 ut in singulis essent bina media — uix enim audeo dicere me- 2
- dietates, quas Graeci μεσότητας appellant, sed quasi ita dixerim in- 3
- τὴν μὲν ταύτῃ μέρει
 tellegatur, erit enim planius —, earum alteram eadem parte 4
- τῶν ἄκρων αὐτῶν ὑπερέχουσιν καὶ ὑπερεχομένην
 praestantem extremis eademque superatam [eadem partem praestant 5
- τὴν δὲ ἴσῃ μὲν κατ' ἀριθμὸν ὑπερέχου-
 in extremis eademque superatam] alteram pari numero praestantem 6
- σαν ἴσῃ δὲ ὑπερεχομένην. ἡμιολίων δὲ διαστάσεων καὶ
 extremis parique superatam. sesquialteris autem intervallis et 7
- ἐπιτρίτων καὶ ἐπογδών γενομένων ἐκ τούτων τῶν δεσμών
 sesqueterciis et sesquieoctauis sumptis ex his conligationibus 8
- 36 B ἐν ταῖς πρόσθεν διαστάσεσιν τῷ τοῦ ἐπογδού διαστήματι τὰ ἐπίτριτα πάντα
 in primis intervallis sesquieoctauo intervallo sesquetercia omnia 9
- συνεπληροῦτο, λείπων αὐτῶν ἐκάστου μόριον, τῆς
 24 explebat, cum particulam singulorum relinqueret; eius 10
- τοῦ μόριου ταύτης διαστάσεως λειψθείσης ἀριθμοῦ πρὸς ἀριθμὸν ἔχουσιν τοὺς
 autem particulae intervallo relicto habebat numerus ad numerum 11

1 delicant corr ~sec~ AVBtm, uide Solmsenium 'Studien zur lat. Land-
 geschichte' 130 n. 1 in Muellero auctore (con. Tull. 9) add t 2 in om
 V 3 mesotetral AVB 4 alterum altera V alteram sic A (cf p. 170,12)

5 edemq. ex idemq. V 5.6 superatam [eadem partem] praestant in ex-

temis. eademq. superata. altera (puncta add, q ex e, d ex a) V superata. ead-
 em partem praestant in extremis eademq. superata. altera (puncta add, eadem
 superata linea del) B. 5-7 superata. Altera parum numero praestantē extremis
 uide ab A praeter uel in ras, cuius amplitudo accuratissime congruit cum eo spatia
 quod in praecedentibus efficitur illis (u. 4. 5) eadem parte praestantē extremis; in
 m inferiorē ras in fere litt, in cuius initio haec agnoscebam + e. dem p, in exitu
 if A, cuius librarius scilicet eadem ante oculos habuerat quae primo fuerunt in VB
 sed a secundo praestant ad tertium delapsus quae media erant omiserat

7 felfq; alteris corr felfq; alteris AB Sefquialt~, u in ras Vtm; cf p. 172,8

8 felfque tertis corr felfq; tertis A felfq; tertis V felfq; Btm; cf p. 172,8

felfq; octauis B felfq; octo~ ex fi q; ~ uel sic q; ~ A felfq; octo~ ex felfq; octo~ Vtm;
 cf p. 172,8 sumptis fere consumptis; ortis uel natis Hermannus p. 37

9 inprimis ex ipri~ A felfq; octauis corr felfq; ~ A felfq; ~ B Sefquialt~ V;
 cf p. 172,8. sesquieoctauo dett Ven n tm, sed illud et Graeco exemplari defen-
 ditur nec est alterum a sermone Latino felfque tertis corr ~q; ~ A felf-
 quatercia V felfq; ~ corr felfq; ~ B; cf p. 172,8 10 τῆς δὲ Y, e corr A.

11 ~*preheto [ab] A adrehq; L adreheto V. ad anticipatum uid eo tempore,
 quo illa numerus ad nondum intercidissent. haec add dett Valla

δρουκ

1 eandem pro portione comparationem in extremis quam habent

ἔξ καὶ πεντήκοντα καὶ διακόσιων πρὸς τρία καὶ τετταράκοντα καὶ διακόσια.
2 ducenta quinquaginta VI cum ducentis quadraginta tribus.

καὶ δὴ καὶ τὸ μειχθὲν, ἔξ οὗ ταῦτα κατέτεμνεν, οὕτως ἦδη πᾶν
3 atque ita permixtum illud, ex quo haec secuit, iam omne con-

κατανηλώκει. ταύτην οὖν τὴν σύστασιν πᾶσαν διπλὴν κατὰ μή-
4 sumpserat. hanc igitur omnem coniunctionem duplicem in lon-

κος σχίσας, μέσῃν πρὸς μέσῃν ἑκατέραν ἀλλήλαις ὅσον χεὶ προσβαλὼν
5 gitudinem mediamque accommodans ad mediam quasi de-

κατέκαμψεν εἰς κύκλον, συνάψας αὐταῖς τε καὶ ἀλλήλαις 36 C
6 cusauit, deinde in orbem intorsit, ut et ipsae secum et inter se,

ἐν τῇ καταντικρῷ τῆς προβολῆς, καὶ τῇ κατὰ
7 ex commissura qua e regione essent, iungerentur, eoque motu,

ταῦτά ἐν ταύτῃ περιεσπόμενῃ κινήσει πέ-
8 cuius orbis semper in eodem erat eodemque modo ciebatur, un-

ριε αὐτὰς ἔλαβεν, καὶ τὸν μὲν ἔξω
9 dique est eas circumplexus. atque ita cum alterum esset exte- 25

τὸν δ' ἐντὸς ἐποιεῖτο τῶν κύκλων. τὴν μὲν οὖν ἔξω
10 riorem alterum interiorem amplexus orbem, illum

1 eandem pportione comparationem B eandem proportionem comparatū***
ex eandem proportionem comparationem A eandem pportionē Lb eandem p|por-
tionem comparationem V eandem proportionem comparationemque dett Valla tm.
cf p. 165,9 2. vi L. vi. add F' (om AV scil. in ante cū) tri|b; hic erasum, suo
loco add (anticipatum inducente ft similitudine numerorum in et u) B 3 se-
cuit iam Ald lequi etiam ['] A lequi&ia V lequi &iam (le tenuioribus litteris
add pr) B secuerat iam (uel secabat iam) ci Perionius omne corr ~d M
omnem AVB 5 mediaeque dett Valla tm medie qñ L; ego mahi ad in-

serere propter Graeca; cf p. 175,14 deculauit Vbm, sed per unum s scribitur
paene constanter licet non uere (Mart. Cap. i 85 ii 208 viii 823 Apic. vii 265, de
Vitruuio et gromaticis cf indices Nohli et Bursiani), decusis quoque non num-
quam (Varr. de l. L. v 170 bis, ibid. ix 81, cf Marx ad Lucil. 1153), item
besis besalis semper (cf thes. l. L. ii 1931. 1933), tresis (Pers. 5,76 cf Varro de
l. L. ix 81) uigesis (Martial. xii 76,1) centusis (Pers. 5,191 Fest. p. 237,19 M.
cf Gell. xv 19,2), quae pleraque spernuntur ab editoribus 6 eis κύκλων Y,
cum γρ. mg A eis ἐν κύκλῳ APPr 7 commissura [a ut uid] A commif-

lura B quae, sic dispertum V quae A q corr q e B. quae e regione esset
dett Valla tm, quod primum nec ad uerba Platonis quadrat nec ad sententiam,
qui eam dicit προσβολήν qua inter se committantur coniunctiones nondum in
orbem intortae, non eam qua deinde iunguntur; tum ex commissura quid in ista
oratione sibi uelit aegre dicas et uideatur paene ea commissura flagitari. qui
scrupuli remouentur uis quae posuit, in quibus ex commissura aptum uidetur ad
rem, quoniam ex illa priore scilicet commissura coniunctiones torquentur donec eo
perueniant ubi e regione sint (curauitque in orbem quoad coirent inter se ca-

pita Chalcidius) 8 ταῦτά καὶ ἐν Y e, dem V 10 defectum sup-
pleuit Manutius. cum alterum fecisset (hoc cum Valla) exteriorem interiorem
alterum (sic Lambinus) amplexus (uel ambitus, casu secundo) orbem Orellius

ἄφορὰν ἐπεφήμεν εἶναι τῆς ταύτου φύσεως, τὴν δ' ἐντὸς τῆς θατέρου.
eiusdem naturae, hunc alterius notauit.

τὴν μὲν δὴ ταύτου κατὰ πλευράν ἐπὶ δεξιὰ περιήγαγεν,
eamque quae erat eiusdem detorsit a latere in dexteram partem, 2

τὴν δὲ θατέρου κατὰ διάμετρον ἐπ' ἄριστερά.
hanc autem citimam mediana linea direxit ad laeuam. 3

36 D κράτος δ' ἔδωκεν τῇ ταύτῃ καὶ ὁμοίου περιφορᾷ, μίαν γὰρ αὐτὴν ἄσχιτον
sed principatum dedit superiori, quam solam indiuiduam 4

εἶαεν τὴν δ' ἐντὸς σχίσας ἑξαχῇ
reliquit; interiorem autem cum in sex partis 'caeli' diuisisset, 5

ἑπτὰ κύκλους ἀνίσουσ κατὰ τὴν τοῦ διπλασίου καὶ τριπλασίου διάστασιν ἑκά-
septem orbis disparis duplo et triplo interuallo 6

τήν, ὁὐδὼν ἑκατέρων τριῶν, κατὰ τὰναντία μὲν ἀλλήλοισι προσέταξεν ἰέναι
moueri iussit contrariis inter se cur- 7

τοὺς κύκλους, τάχει δὲ τρεῖς μὲν ὁμοίως, τοὺς δὲ
sibus. eorum autem trium fecit pares celeritates, set quat- 8

τέτταρας ἀλλήλοισι καὶ τοῖς τρισὶν ἀνομοίως ἔν λόγῳ
tuor et inter se disparet et dissimilis trium reliquorum. 9

δὲ φερομένους. 10

8 26 Ἐπεὶ δὲ κατὰ νοὺν τῇ συνιστάντι πᾶσα ἡ τῆς ψυχῆς σύστασις ἐγεγέννητο,
Animum igitur quom ille procreator mundi 'deus' ex sua mente 11

μετὰ τοῦτο πᾶν τὸ σωματωσεῖς
et uoluntate genuisset, tum denique omne quod erat concretum 12

ἐντὸς αὐτῆς ἐτεκταίνετο καὶ
atque corporeum substernebat animo interiusque faciebat atque 13

36 E μέσον μέσῃ συναγαγὼν προσήρμοσεν. ἡ δ' ἐκ μέσου
ita medio medium accommodans copulabat, sic animus a medio 14

πρὸς τὸν ἑσχατον οὐρανὸν πάντῃ διαπλακεῖσα κύκλῳ τε αὐτὸν ἔξωθεν πε-
profectus extremitatem caeli a suprema regione rotundo ambitu cir- 15

1 nominauit Manutius 2-4 eumque qui... hunc a. citimum... quem
solum indiuiduum ex Manutii coniectura Lambinus, sed turbauit Cicero cum
illa de notatione quae dicuntur non expresse Platonis πορὰν ad orbem rettulit,
in reliquis rursus Graeca secutus. eamque conuersionem quae Schuetzius, ne hoc
quidem necessario 3 αἰγμά δ mediana linea (i prima red) ex item (sic) a

med A citem ammedianalinea V citimam a me dian alinea a (puncta add) B citi-
mam a mediana I. Victorius tm, in quibus a nec certo traditum est nec necessarium
uidetur direxit**, it in ras A dixert V 4 superiori ex ~or A
5 Platonis uerba σχίσας ἑξαχῇ Cicero perperam uertit inductus ft illis ὁσὼν ἑκα-
τέρων τριῶν, quae Plato de interuallis posuit. utcumque id est, quoniam Cice-
ronis culpa turbatum esse apparet, nolui caeli delere cum Manutio tm
8 paret, et in ras paulo ampliori A partes V celeritates, et in ras an
red in uitio membranae A fed V *et in ras A; & quatuor & B

11 quam V quae ex qua A quam B 12 omnem V 13 substernebat pr B
14 accenodanf V copulabat pr A d in ras ii litt, fuitne ad A 15 summa

- ρικαλύψατα αὐτὴ ἐν αὐτῇ στρεφομένη θείαν ἀρχὴν ἤρξατο ἀπαύστου καὶ ἔμ-
 1 cumiecit seseque ipse uersans diuinum sempiternae sapientisque
 φρονος βίου 'πρὸς τὸν κύμπαντα χρόνον'. καὶ τὸ μὲν δὴ σώ-
 2 uitae induxit exordium. et corpus qui- 27
 μα ὁρατὸν οὐρανοῦ γέγονεν, αὐτὴ δὲ ἀόρατος μὲν
 3 dem caeli spectabile effectum est; animus autem oculorum effugit
 λογισμὸς δὲ μετέχουσα καὶ ἀρμονίας ψυχῇ 37 A
 4 optutum, est autem 'unus ex omnibus' rationis concentionisque,
 τῶν νοητῶν ἀεὶ τε ὄντων
 5 quae ἀρμονία Graece, sempiternarum rerum et sub intellegentiam
 ὑπὸ τοῦ ἀρίστου ἀρίστη γενομένη τῶν
 6 cadentium compos et particeps; quo nihil est ab optimo et prae-
 γεννηθέντων. ἄτε οὖν ἐκ τῆς ταύ-
 7 stantissimo genitore melius procreatum: quippe qui ex eadem
 τοῦ καὶ τῆς θατέρου φύσεως ἐκ τε οὐσίας τριῶν τούτων συγκρα-
 8 iunctus alteraque natura, adiuncta materia, temperatione trium
 θεῖα μοιρῶν καὶ ἀνὰ λόγον 'μερικθεῖσα καὶ' συνθεθεῖσα, αὐτὴ τε ἀνακυκλουμένη
 9 partium pro portione compacta, se ipsa conuersans,
 'πρὸς αὐτήν', ὅταν οὐσίαν ἐκδακτὴν 'ἔχοντός τινος' ἐφάπτεται καὶ ὅταν
 10 cum materiam mutabilem arripuit et cum
 ἀμέριστον, λέγει κινουμένη διὰ πάσης ἐαυτῆς,
 11 rursus indiuiduam atque simplicem per quam omnis mouetur dis-
 ὅτω τ' ἂν τι ταῦτόν ῃ καὶ ὅτου ἂν ἕτερον,
 12 cernitque quid sit eiusdem generis quid alterius, et cetera
 πρὸς ὅτι τε μέλιτα καὶ ὁπη 37 B
 13 diiudicat, quid quoque rei sit maxime aptum, quid quoque loco

B, quod, quamquam Cicero solet summum locum et talia dicere (summam re-
 gionem in uersu de nat. deor. II 44,112), tamen recipere dubitauit, quia etiam
 alibi summum pro supremum illatum uidebam (Lactant. diu. inst. IV 4,6, cf. I
 5,24 et Cic. de leg. I 7,22; de sen. 19,69 summum tempus unus Leidenensis, ceteri
 supremum)

1 diuinum Hadoardus Orellius ~nuf AVB ~nae Ven II 3 aspectabile
 H. Stephano auctore (p. 6) Lambinus ibm, cf p. 164,1.14 est om B

4 concentionisque Manutio auctore Lambinus contentionisque AB contentionisq.
 V 5 armonia AVB intellegentiā ex ~a B 6 compōt~& [e uel o]
 & ex t A, ex cumpoff~ B 7.8 eadem . altera cf p. 172,2 8 iunctus
 dett (ft M) Valla natura om V 9 compactus Manutio auctore Lam-
 binus ibm; ipsa cum ras corr ~e Atbm ~a B ipso V; et se ipsa quidem possit
 ortum uideri ex sepe male dissoluto (cf p. 166,5), sed fieri potest ut et in hoc et
 in compacta ipse interpres similiter peccauerit ac supra p. 172,2 ss 10 arri-
 puit Manutio auctore Lambinus arripisset AVB 11 indiuiduū AV ~um
 B, u tertia corr a AB λέγει AYP r λέγει A e corr, F Plutarchus Stobaeus
 λέγει Sosicrates et Amelius per quam in se Manutio auctore Lambinus
 per se Orellius ibm; ego tradita reliqui Tullium difficilem hunc locum, in quo
 uel Graeci titubauerunt, non expedituisse suspicatus et legisse αὐτῆς non ἐαυτῆς
 omf A omnes pr V mouetur (ue etiam inductae ft pr) A

- καὶ ὅπως καὶ ὅποτε συμβαίνει κατὰ τὰ γινόμενά τε πρὸς
 aut modo aut tempore contingat, quaeque distinctio sit 1
 ἕκαστον ἕκαστα εἶναι 'καὶ πάσχειν' καὶ πρὸς τὰ κατὰ ταῦτα ἔχοντα ἀεὶ λόγος
 28 inter ea quae gignantur et ea quae sint semper eadem. ratio 2
 δὲ ὁ κατὰ ταῦτόν ἀληθὲς γινόμενος καὶ πρὸς τὰ κατὰ ταῦτα ἔχοντα ἀεὶ λόγος
 autem uera, quae uersatur in is quae sunt semper eadem et in 3
 τε θάτερον δὲν καὶ περὶ τὸ ταῦτόν, ἐν τῷ κινουμένῳ ὑφ' αὐτοῦ φερόμενος
 is quae mutantur, cum in eodem et in altero mouetur ipsa per 4
 ἄνευ φθογγῆς καὶ ἡχῆς, ὅταν μὲν περὶ τὸ αἰσθητὸν γίνηται
 sese sine uoce et sine ullo sono, cum eandem partem adtingit 5
 καὶ ὁ θατέρου κύκλος ὁρθὸς ὢν
 qua sensus cieri potest, et orbis illius generis alterius inmutatus 6
 εἰς πᾶσαν 'αὐτοῦ' τὴν ψυχὴν διαγγεῖλη, δόξαι καὶ πίστεαι γί-
 et rectus omni[a] animo mentique denuntiat, tum opiniones ad- 7
 37 C γινονται βέβαιοι καὶ ἀληθεῖς, ὅταν δὲ αὐτὸ περὶ τὸ λογιστι-
 sensionesque firmae ueraeque gignantur; cum autem in illis rebus 8
 κὼν ῃ
 uertitur quae manentes semper eadem non sensu set intellegentia 9
 καὶ ὁ τοῦ ταῦτο κύκλος εὐτροχος ὢν αὐτὰ μὴνύει, νοῦς
 continentur * 10

ἐπιστήμη τε ἔξ ἀνάγκης ἀποτελεῖται· τούτῳ δὲ ἐν ᾧ τῶν ὄντων ἐγγίνεσθον, ἂν 11
 ποτὲ τις αὐτὸ ἄλλο πλὴν ψυχῆν εἴπῃ, πᾶν μᾶλλον ἢ τὰληθὲς ἔρεῖ. Ὡς δὲ κινῆ-
 θέν αὐτὸ καὶ ζῶν ἐνόησεν τῶν αἰδίων θεῶν γεγονὸς ἄγαλμα ὁ γεννήσας πατήρ,

2 gignantur B 3 uetere quae A uetereq ex ~q, in mg A. uera I
 uteraq; B nuf B huf AV eadem **&in, & add A 4 nuf B huf
 AV cum] quaeque ex Orellii coniectura b, sed apparet Tullium instituisse
 illum quidem Platonis uestigia premere, sed eius orationis membris male dispestis
 et iunctis identidem lapsum esse ac ne interpolando quidem potuisse abstinere
 in add dett Valla 4.5 reuoluta addi uoluit Manutius, ut esset quod φερό-
 μενος redderet 5 cumque H. Stephano (p. 7) auctore Lambinus eandem]
 eam Manutio auctore Lambinus ibm; sed pronomen idem uidetur etiam p. 159,5.
 188,2 praeter necessitatem esse positum, quae negligentia et in ceteris Ciceronis
 libris nonnumquam agnoscitur, uelut de nat. d. I 37,105 de diu. I 49,109 in. de
 re p. I 5,9 ex. (accedit eodem tam quam eo) et inferiore aetate magis percubuit,
 uide Haasium ad Reisiu scholas n. 368 6 qua~lenius [a ut uid et I sed
 haec quidem in angustiore spatio ft per coniecturam olim inserta; sed res incerta]

A 7 tien corr ~re A fere B et add Perionius (om t), orbisque Ma-
 nutio auctore Lambinus ὢν AY ἰὼν FPr Plutarchus Stobaeus
 7 omni H. Stephanus p. 7 omnia AVBibm (αὐτὸ Dammannus αὐτὰ Archerus
 Hindus cl u. 10) 8 firmae ueraeque dett Ald (f. atque u. Asc n) firmat
 ueraeque ex ~que A firmat. ueraeque (punctum add) V firma ueraeque ex
 ~que B 9 eadē corr eadē AVBibm; cf p. 6,14 Reisiu schol. n. 326
 fenfufed, f tertia red uid, d ex t A fenfuf & V, corr. fenfuf & B 10 con-
 tinebur [~ ut uid] A continent ex ~t V pergunt libri p. 178,6; defectum
 notauit Ald

ἡγάσθη τε καὶ εὐφρανθεὶς ἔτι δὴ μᾶλλον ὁμοιον πρὸς τὸ παράδειγμα ἐπενόησεν
gaudio elatus

ἀπεργάσασθαι.

*

ἔξ οὖν λόγου καὶ διανοίας θεοῦ τοιαύτης πρὸς χρόνου γένεσιν, ἵνα γεννηθῇ ^{38 C}
ratione igitur et mente diuina ad originem temporis ⁹
²⁹

χρόνος,¹ ἥλιος καὶ σελήνη καὶ πέντε ἄλλα ἄστρα ἐπικλινῶν ἔχοντα πλανητὰ εἰς
[curris] curriculum inuentum est solis et lunae *

διορισμὸν καὶ φυλακὴν ἀριθμῶν χρόνου γέγονεν. σώματα δὲ αὐτῶν ἐκάστων ποιή-

σας ὁ θεὸς ἔθηκεν εἰς τὰς περιφορὰς ἅς ἡ θατέρου περίοδος ἦεν,
* alterius natura conuerteret,

ἐπὶ τὰ οὐκ ὄντα ἐπὶ τὰ, σελήνην μὲν εἰς τὸν περὶ γῆν πρῶτον, ^{38 D}
ut terram lunae cursus proxime ambiret,

ἥλιον δὲ εἰς τὸν δεύτερον ὑπὲρ γῆς, εὐσφρόν δὲ
eique supra terram proxima solis circumuectio esset; lucifer deinde

καὶ τὸν ἱερὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον εἰς τὸν τάχει μὲν ἰσοδρόμον ἥλιῳ κύκλον
et sancta Mercuri stella cursum habent solis celeritati parem

ἰόντας τὴν δὲ ἐναντίαν εἰληχότας αὐτῷ δύναμιν, ὅθεν καταλαμβάνουσιν τε
sed uim quandam contrariam, eaque inter se con-

καὶ καταλαμβάνονται κατὰ ταῦτα ὅπ' ἀλλήλων ἥλιός τε καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ
cursationes habent lucifer Mercurius sol, aliique alios uincunt ui-

1 Augustinus de ciu. Dei xi 21 in. et Plato quidem plus ausus est dicere, elatum esse scilicet deum gaudio mundi uniuersitate perfecta

3.4 Nonius p. 198 curriculum neutro genere Cicero Timaeo 'ratione... lunae', ubi si usus masculini notatio intercidit post ea quae exscripsi (potuit etiam ante), dubitari potest interciderintne simul Tulliana quaedam. cf Charisius i p. 77,12 K. curriculum masculine diminutio est currus, neutraliter autem curriculum spatium ad currendum aptum uel ipsum currendi officium, ut Cicero et Varro locuntur. incertus de dubiis nominibus G. L. K. v p. 576,3 currus generis masculini et ideo diminutivum curriculum. nam Cicero curriculos et curricula dixit. ceterum masculine, ut quidem agnosci possit, Cicero numquam, neutraliter saepe

3 ratione Flor manu tertia rare Leid Wolf. fuerit hac ratione
3.4 ἵνα γεννηθῇ χρόνος quod Cicero omisit, ea re non debuerunt uti ad circumcidendam abundantiam Platoni familiarissimam, de qua uide Vahlenum in Arist. art. poet. p. 126 ed. iii Herm. xxx 365 s 4 curris del Victorinus uar. lect. xix 17 currentis Iunius

6 pergunt codices ex p. 177,10. inf ex alterius superesse agnouimus ego et Friesius mus. Rhen. lv 54; defectum sic fere suppleuerim corpora autem eorum cum fecisset deus, collocauit in illis septem conuersionibus quibus se alterius natura conuerteret ἦγεν F 7 lunae, n et hasta quae praecedat in ras pr V, cf p. 191,6 pximul B 8 supera B 9 sanctam mercuri

(corr ~rui sed prima i. erasa uid) stella A sancta mercuri stella V τὸν del Burnetius; suspicor eis τὸν τρίτον καὶ τέταρτον, τάχει celeritatem, prior

e rad ex æ [f] A celeritatis V 10 ea, q. V eaq; corr ~q; B 11 κατὰ FP Stobaeus καὶ κατὰ Y, pr A fol aluq; rad ex ~alliq; A, ex ~altiq;

B fol. alliq. sic (ut add rec, qui idem u. 11 et p. 179,1 ex uincunt et uincuntur effecti ~cant et ~cantur, deceptus opinor ueteris correctoris titubatione, quem non aliqui uoluisse puto sed aliique) V 10.11 eaque conuersione quam inter

εὐσφρόος. τὰ δ' ἄλλα οἱ δὴ καὶ δι' ἅς αἰτίας ἰδρύσκατο
30 cissimque uincuntur. reliquorum siderum quae causa collocandi

fuerit quaeque eorum sit conlocatio, in sermonem alium differendum

38 E ὡν πλέον ἂν ἔργον ὡν ἕνεκα λέγεται παράσχοι. ταῦτα μὲν οὖν ἴσως τάχ' ἂν ἑκάτῃ
est, ne in eo quod attingendum fuit quam in eo quous causa id

σχολήν' ὑπερὸν τῆς ἀσίας τύχοι διηγήσεως. Ἐπειδὴ δὲ οὖν εἰς τὴν ἑαυτῷ
atingimus longior ponatur oratio. Quando igitur sibi quidque

πρέπουσαν ἕκαστον ἀφίκετο φορὰν τῶν ὅσα ἔδει συναπεργά-
eorum siderum cursum decorum est adeptum, ex quibus erat motus

ζεσθαὶ χρόνον, δεσμοῖς τε ἐμψύχοις σώματα δεθέντα
temporis consignandus, conligatisque corporibus uinculis animalibus

ζῷα ἐγεννήθη τὸ τε προσταχθέν ἔμαθεν, κατὰ
cum animantia orta sunt eaque imperio parere didicerunt, tunc

39 A δὴ τὴν θατέρου φορὰν πλάγιαν οὐσαν, διὰ τῆς ταύτης φορὰς ἰούσης τε
ex alterius naturae motione transuersa in eiusdem naturae motum

καὶ κρατουμένης, τὸ μὲν μείζονα αὐτῶν
incurrentia in eaque haerentia atque impedita, cum alia maiorem

τὸ δ' ἐλάττω κύκλον ἰόν, θάπτον μὲν τὰ τὸν ἐλάττω, τὰ δὲ τὸν
lustrarent orbem alia minorem, tardius quae maiorem celerius quae

μείζω βραδύτερον περιήειν. τῇ δὲ ταύτης φορᾷ τὰ τάχιστα
minorem, motu unius eiusdemque naturae quae uelo-

se habent L. M. S. Ven ii, idem sed conuersatione et deinde (cum Perionio) alii alios tñ quasque inter se conuersationes habent ~ ci m. ueram lectionem, quam Orellius scripsit esse admodum uitiosam, restitui ne de eaque quidem iam dubitans (itaque ci Perionius, eoque olim coniecti), quod recte ad uim contrariam referri et Plato docet et similia uelut p. 56,3 de leg. iii 7,15 regale ciuitatis genus. non tam regni quam regis uitiis repudiatum est, de fin. i 10,33 officia deserunt mollitia animi

1 siderum om V 2 sit add A 3 fuit in B fuisse uid sed iam non comparere ob uitium membranæ quā in, a ex o nisi fallor A qd in V quous sic B *cumul [prima fuit q] cui in ras A qd uel corr qd uel,

deinde qd uel V 4 attingimus Ft. praesens tempus tuetur Plato, cuius uerba πάρεργος ὡν quod Cicero libere uertit inde nata temporum inconstantia sibi dett ibi AVB unum dett Ven. ii t quodque dett Asc tñ

5 decorum, e ex e ut uid A dequorum pr V modus m inuitus puto 6 configurandus Rom, probat Hermannus p. 37; sed consignandi uerbum plane proprium est in spatiorum temporis signis (p. 191,7) conligatuf; g

add B colligataque corpora Manutius auctore Lambinus corporib; V 7 cum dett Rom tñ AVB, del Manutius auctore Lambinus tñ. cum Ciceronem possuisse puto, ut tunc in propinquo haberet quo referretur et ut in longiore

sententia ne obliuisceretur qui legeret eam pendere (cf p. 181,6 s) tunc Vm

8.9 ἰσθάν τε καὶ κρατουμένην libri recentes 9 herantia sic ex her ~ B mp

impedita, a add B 10.11 tardiusq. maiorem celeriusq. minorem in mg A (q. bis etiam VB, quae Astio auctore Orellius) τὰ Y, om AF

1	περιόντα cissume mouebantur ea	ὕπο τῶν βραδύτερον ἰόντων ἐφαίνετο καταλαμβά- celeritate uinci a tardioribus et cum su-
2	νοντα καταλαμβάνεσθαι perabant superari uidebantur;	πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα omnis enim orbis eorum quasi he- 31
3	ἐλικά licae inflexione uertebat,	διὰ τὸ διχῇ κατὰ τὰ ἐναντία ἄμα προίεναι quia bifariam contrarie simul procedentia
4	ἐφείκειν efficiebant ut	τὸ βραδύτατα ἂπὸν ἀφ' αὐτῆς οὐχὲς ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέ- 39 B quod esset tardissimum id proximum fieri uideretur
5	φαίνεν. celerrimo. atque ut esset mensura quaedam euidens	ἵνα δ' εἴη μέτρον ἐναργές τι πρὸς ἀλ- quae in
6	ἀληθῆ βραδυτῇ καὶ τάχει καὶ τὰ περὶ τὰς ὀκτὼ φορὰς πορεύοιτο, φῶς ὁ θεὸς octo cursibus celeritates tarditatesque declararet,	deus ipse
7	ἀνῆψεν solem quasi lumen accendit	ἐν τῇ πρὸς γῆν δευτέρᾳ τῶν περιόδων, ad secundum supra terram ambitum,
8	δὲ δὴ νῦν κεκλήκαμεν ἥλιον, ἵνα ὅτι μάλιστα εἰς ἅπαντα φαῖνοι τὸν οὐρανὸν ut quam maxime caelum omnibus conluceret	
9	μετάσχοι τε ἀριθμοὶ τὰ ζῷα ὅσοις ἦν προσήκον, μαθόντα παρὰ τῆς ταύτου animantesque, quibus ius esset doceri, ab eiusdem motu et ab eo	
10	καὶ ὁμοίου περιφορᾶς. quod simile esset numerorum naturam uimque cognoscerent.	νύξ nox 32
11	μὲν οὖν ἡμέρα τε γέγονεν οὕτως καὶ διὰ ταῦτα igitur et dies ad hunc modum et ob has generata causas	ἡ τῆς 39 C
12	μῆς καὶ φρονιμωτάτης κυκλήσεως περίοδος, circumitum orbis efficit sapientissimum atque optimum,	μεῖς δὲ mensis
13	ἐπειδὴν ἐλθὴν πειρομένη τὸν ἑαυτῆς κύκλον ἥλιον ἐπικαταλάβῃ, autem quando luna lustrato suo cursu solem consecuta	
14	ἐνιαυτὸς δὲ ὅπου ταν ἥλιος τὸν ἑαυτοῦ περιέλθῃ κύκλον. est, annus ubi sol suum totum confecit et peragrauit	
15	τῶν δ' ἄλλων orbem. ceterorum autem siderum ambitus	τὰς περιόδους οὐκ ἐννεονηκότες ἀν- ignorantes ho- 33

1 e+a* [t ut uid, d] A &a V uincia, c ex t A uin^oia V uincia B
βραδύτερον A 2 om^oni^o [punctum] V orbel V αὐτῇ e corr

A heliciis Victorius helicae ex eiusdem coniectura t (et licet dubitari) fel-
citate AVB 3 qua A idque Tullius scripsit nisi plane excors fuit; quā
L bifaria A contrariae A sae V sae B fumul pr V
procedentiae V peredentia AB 4 effert A fieri corr fieret V^{ibm}
uideretur addidi 6 καὶ τὰ XY καὶ τὰς τὰ F ὡς τὰ C. F. Hermannus
καθ' & Archerus Hindus; sed καὶ tuetur Chalcidius (omniumque octo motuum
perspicua esset chorea), quo duce comicias φορὰς ἐναργῶς πορεύοιτο 7 solē
ex ~ū pr ut uid A solum B γῆν AY γῆς FPr 9 ius fas ci Orellius
noceri V eo] eius mg Lambin tm; uide p. 172,2 11 generata* [f]
A ge rata B 12 circūti V 13 lu+na [a ut uid] A lunam B
lufro corr ~a^{to} A, ~o VB

θῤωποι mines	πλὴν ὀλίγοι τῶν πολλῶν praeter admodum paucos	οὔτε ὀνομάζουσιν neque nomen appellant	οὔτε neque 1
πρὸς ἄλληλα συμμετροῦνται σκοποῦντες ἀριθμοῖς, inter se numero commetiuntur;	ὥστε ἵνα ἔπος εἰπείν' οὐκ itaque nesciunt hos si- 2		
39 D ἵσασιν χρόνον ὄντα τὰς τούτων πλάνας, derum errores id ipsam esse quod rite dicitur tempus,	πλήθει μὲν multitudine 3		
ἀμυχάνῃ χρωμένας πεποικιλμένας δὲ θαυμαστῶς infinita uarietate admirabili praeditos;	ἔστιν δ' ὅμως οὐδὲν ἤττον κα- ac tamen illud perspicit 4		
τανοῆσαι δυνατόν et intellegi potest,	ὥς ὅ γε τέλος ἀριθμὸς χρόνου absoluto perfectoque numero temporis abso- 5		
τέλεον ἐνιαυτὸν πληροῖ τότε lutum annum perfectumque tunc conpleri denique	ὅταν ἀπαρῶν cum se octo 6		
τῶν ὀκτὼ περιόδων τὰ πρὸς ἄλληλα συμπερανθέντα τάχῃ χῆ κεφαλὴν ambitus confectis suis cursibus ad idem caput retulerunt	τῷ τοῦ cumque 7		
ταῦτο καὶ ὁμοίως ἰόντος ἀναμετρηθέντα κύκλῳ. eos permensus est idem et semper sui similis orbis.	ἡ κατὰ ταῦτα δὴ has igitur ob 8		
καὶ τούτων ἕνεκα causas	ἐγεννήθη τῶν ἄστρον nata astra sunt	ὅσα δι' οὐρανοῦ πορεύομενα quae per caelum penetrantia 9	
ἔσχεν τροπὰς, solstitiali se et brumali reuocatione conuerterent,	ἵνα τὸδε ut hoc omne 10		
39 E animal quod uidemus esset illi animali quod sentimus ad aeter- 11	ὥς ὁμοιότατον ἢ τῷ ἡγεῖται καὶ νοητῷ ζῷῳ πρὸς animal quod uidemus		
τὴν τῆς διαιωνίας μίμησιν φύσεως. nitatis imitationem simillimum.			12
10 Καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἤδη Et cetera quidem	μέχρι χρόνου γενέσεως usque ad temporis ortum	ἀπεργαστο εἰς impressa ab 13	
ὁμοιότητα ὡς περ ἀπεικάζετο, illis quae imitabatur ecfinxerat;	τὸ δὲ μήπω τὰ πάντα ζῷα ἐντὸς αὐτοῦ sed quia nondum omne animal in 14		

1 nomine dett Asc tōm; nomen defendit Reidus ad Acad. p. 126,6, quamquam
is de iuu. ii 26,78 non recte confert; sed similiter M. Caesar ad Front. ii 11 p. 35
Nab. quam ille suum nomen catachannam nominabat (nomen parentes nomi-
narunt Claudiam carm. epigr. Buech. 52,3) 3 his quod rite dicitur Tullium
uoluisse reddere illa ὡς ἔπος εἰπείν non recte affirmant Leopardus emend. viii 21

Hermannus p. 15, omisisse recte Perionius 4 p^orito corr ~to^o A ~to V
5 quae B abfolut^o ex ~tū B 6 tum m ft recte deniq., in mg t demū
V 7 retuler^o A 8 su* [f] A simly^o ex ~lef B 10 sol+sti-
tial* [1, f] A solstitali^o V solstitali B. cf de nat. d. iii 14,37 (ubi alia t) de
diu. ii 44,93 (bis) Varro de l. L. ix 18 Solin. 25,1 Probus inst. art. G. L. K. iv
p. 124,4. 7 Lucan. comm. Bern. viii 852 gromat. p. 186,5. 8 Lachm. Darmstadiensis
Censorini corp. gloss. vii s. u. conuerter^o B 11 animal quod id B
~ quod corr ~ quod A 13 expressa H. Stephano (p. 9) auctore Lambinus ib
impressa defendit m cl p. 43,20. 76,1. 109,13 14 ecfinxerat, ec e corr, fuit
ut uid etf^o A &f^o V etf^o B τὸ AFFPr τῷ Y, e corr A

γεγεννημένα περιελιγμένα, ταύτη ἔτι εἶχεν ἀνομοίως· τοῦτο δὲ τὸ κατὰ
1 mundo intus incluserat, ex ea parte deficiebat ad propositum

λοιπὸν ἀπηργάζετο αὐτοῦ πρὸς τὴν τοῦ παραδείγματος ἀποτυπούμενός φύσιν.
2 exemplar imaginis similitudo.

Ἦπερ οὖν νοῦς ἐνούσας ἰδέας τῷ θ' ἔστιν ὡς οἶαί τε ἐνεῖαι καὶ δεῖαι καθορᾶ,
3 Quot igitur et quales animalium formas mens in speciem rerum in-

τοιαύτας καὶ τοσαύτας διανοήθη δεῖν καὶ τότε χρεῖν.
4 tuens poterat cernere, totidem et tales in hoc mundo secum cogi-

εἰς δὲ τέτταρες, μία μὲν
5 tavit effingere. erant autem animantium genera quattuor, quorum 35

οὐράνιον θεῶν γένος, ἄλλη δὲ πτηνὸν καὶ ἀεροπόρον, 40 A
6 unum diuinum atque caeleste, alterum pinnigerum et aerium,

τρίτῃ δὲ ἐνυδρὸν εἶδος, πεζὸν δὲ καὶ χερσαῖον τέταρτον. Τοῦ μὲν οὖν θεοῦ
7 tertium aquatile, pedestre et terrestre quartum. Diuinae anima-

τὴν πλείστην ἰδέαν ἐκ πυρός ἀπηργάζετο, ὅπως οὖν λαμπρότατον
8 tionis maxime speciem faciebat ex igne, ut et splendidissimus

ἰδεῖν τε κάλλιστον εἶη, τῷ δὲ παντὶ προσεικάζων
9 esset et aspectu pulcherrimus; cumque eum similem uniuersi na-

εὐκυκλον ἐποιεῖ, τῆσθιν τε εἰς
10 turae efficere uellet, ad uolubilitatem rotundauit comitemque

τὴν τοῦ κρατίστου φρόνησιν ἐκείνῳ συνεπόμενον, νεῖμας περὶ πάντα κύκλῳ
11 eum sapientiae quam optima mentis efficit circumque omne cae-

τὸν οὐρανόν, κόσμον ἀληθινὸν αὐτῷ πεποικιλμένον εἶναι καθ'
12 lum aequaliter distribuit, ut hunc uarietate distinctum bene Graeci

ὄλον. κινήσεις δὲ δύο προσήψεν
13 κόσμον, nos lucentem mundum nominaremus. dedit autem diuinis 36

ἐκάστῳ, τὴν μὲν ἐν ταῦτ' κατὰ ταῦτά περὶ τῶν αὐτῶν αἰ τὰ
14 duo genera motus, unum quod semper esset in eodem de quo et *

1 ea ex eo ut uid B

3 anjmalū ex anm~ A

6 pinnigerū corr

pen~ AV eternum A & haerium B 7 defectum indicauit Ald, aquatile
Manutio auctore add Lambinus, pedestre et ego animationē ex ~nel ft
pr B. diuini animantis ei Kayserus; animatio dicitur quod animatum est ut
natio quod natum; deinde autem scribit quasi dei posuerit figura satis nota;
cf de diu. II 61,126 ex. 8 ~ignj ex ligne A ut add A splendi-

diffimū L, corr ~mūf A spendidiffimūf B 9 naturae dett Ald natura

AVB 11 sapientiae quam Lambinus sapientiamque AVB obti-mentis
pr A optime mital ex obtime ~ V optime ~ ex ~me ~ B efficit corr ~fec~

ABtm efficit sed super i priori nescio quid erasum V 12 distribuit q; ut

B hac Manutio auctore Lambinus 13 cofmon AVB cf Tiberianus

hymno Platonico 24 hic deus hic mundus ... lucens angusto stellatus flore

iuentae; Apuleius de mundo 29 p. 127,32 Goldb. (Martialis x 28,1) an

nominemus? 14 de quo cum cruce tm aequae dett Valla idemque Kalb-

feischius; in eodem et quod idem proposui mus. Rhen. LIII 92 ss (de ex p. 183,1

40 B αὐτὰ ἑαυτῷ διανοομένη, τὴν δὲ εἰς τὸ πρόσθεν ὑπὸ
idem de omnibus atque uno modo cogitaret, alterum quod in anti- 1

τῆς ταύτου καὶ ὁμοίου περιφορᾶς κράτουμένων· τὰς δὲ
quam partem a conuersione eiusdem et similis pelleretur, quinque 2

πέντε κινήσεις ἀκίνητον καὶ ἐστός, αὐτὸν τοῖς ἑστέροις ὁρμαῖς ἐκείνῳ
autem reliquis motibus orbem eum uoluit esse et expertem, immo- 3

ἵνα οὖν μάλιστα αὐτῶν ἕκαστον γένοιτο ὡς ἀριστον.
bilem et stantem. 4

ἔξ ἧς δὲ τῆς αἰτίας γέγονεν δε' ἀπλανή τῶν ἀστρῶν
ex quo genere ea sunt sidera quae infixa caelo non mouentur loco, 5

ζῶα θεῖα ὄντα, καὶ αἰδία¹ καὶ κατὰ ταῦτα
quae sunt animantia eaque diuina, ob eamque causam 6

ἐν ταῦτ' στροφόμενα αἰεὶ μένει· τὰ δὲ τρεπόμενα καὶ πλάνη
suis sedibus inhaerent et perpetuo manent. quae autem uaga et mu- 7

τοιαύτην ἴσχυοντα καθάπερ ἐν τοῖς πρόσθεν ἐρρήθη κατ' ἐκείνα γέγονεν.
tabili erratione labuntur ita generata sunt ut supra diximus. 8

τῇ δὲ τροφῇ μὲν ἡμετέραν ἰλλομένην δὲ περὶ τὸν διὰ παντός
37 iam uero terram altricem nostram, quae trajecto axi sustinetur, 9

40 C πόλον τεταμένον, φύλακα καὶ δημιουργὸν νυκτός τε καὶ ἡμέρας
diei noctisque effectricem eandemque custodem, 10

ἐμμηχανήσατο πρῶτην καὶ πρεσβυτάτην θεῶν ὅσοι ἐντὸς οὐρανοῦ
antiquissimam deorum omnium uoluit esse eorum qui intra caelum 11

γεγονάσιν· χορείας δὲ τούτων αὐτῶν καὶ παραβολὰς ἀλλήλων
gignerentur. lusiones autem deorum et inter ipsos deos concur- 12

huc traiectionem ratus, deinde et quod mutatum in quo et), idem sine et Schichius
relat. syll. philol. Berol. xxvi 295, quo modo uereor ut recte propius abesse ora-
tionem a Platonica arbitretur

1 de addidi cum Kaysero, in dett Valla omnibus semper atque
Kayserus cogitaret Hermannus p. 37 dubitans, Kayserus celaret AVBm,
corr cel~ B celeraret Asc alterum om V inantiqum, ti in ras u

uel in litt A manit quā V inanti quā B in anticam Victorius tm, cf thes. l. L.

II 168 2 conicias sui similis ut p. 159,11. 171,11. 181,8, sed uide p. 143,8. 180,10

quinque, n in ras A quidq. V 3 orbem t orbem AVB (deinde 7

expte 7 M) eum] enī V 5 infixa B 7. 8 mutabili erratione

H. Stephano (p. 11) auctore Orellius mutabilit ratione AVB ~lter r~ F

8 generanti pr B 9 δὲ περὶ FYPtutarchus δὲ τὴν περὶ AP axi~

[1 ut uid] AB xii corr axii V axe L ft uerius cf Proclus p. 281 D

ἰλλομένην δὲ τὴν σφαιρομένην δηλοῖ καὶ συνεχόμενήν· οὗ γὰρ, ὡς Ἀριστοτέλης

(de caelo II 13. 293^b 31. 14. 296^a 26) οὐκ εἶναι, τὴν κινουμένην 10 noctifque

ex ~tel~ AB ~telq V 11 q L quae AVB 12 lusiones cum

H. Stephano (p. 11) Orellius flexiones V flu~ AB flexiones dett Victorius; an

fuit elusiones? deos cum dett et Rom del tb; uide Vahlenum de leg.

p. 86,6. 150,8, de re p. 1 44,68 ex nimia potentia principum oritur interitus

principum, de nat. d. II 67,143. 68,145, alia confurhonef pr V

1	siones,	καὶ quaeque	περὶ τὰς τῶν κύκλων in orbibus eorum	πρὸς αὐτοὺς ἐπανακυκλήσει conuersiones
2		καὶ προχωρήσει, quaeque antecessiones eneniant,	ἐν τε ταῖς συνάψεσιν cumque inter se	paene con-
3	tingant	οἵποιοι τῶν θεῶν eorum qui	κατ' ἀλλήλους γιγνόμενοι prope copulentur	καὶ ὅσοι καταντικρὺ contrariaque re-
4	gione,	μεθ' οὐστίνας τε et pone quos	ἐμπροσθεν ἀλλήλοις, aut ante labantur,	ἡμῖν τε κατὰ χρόνους quisque temporibus
5	a nostro aspectu oblitescant	οὐστίνας ἕκαστοι κατακαλύπτονται a nostro aspectu oblitescant	καὶ πάλιν ἀναφαινόμενοι rursusque emersi	φόβου terrorem in-
6	cutiant	καὶ σημεῖα τῶν μετὰ ταῦτα γενησομένων rationis expertibus,	τοῖς οὐ δυναμένοις λογί-	40 D
7	ζεσθαι πέμπουσιν,	τὸ λέγειν si uerbis explicare conemur	ἀνευ δι' ὧσεως τούτων nullo posito ob oculos	
8	simulacro earum rerum,	αὐτῶν μιμημάτων simulacro earum rerum,	μάταιος ἂν εἴη πόνος. frustra suscipiatur labor.	ἀλλὰ ταῦτά τε sed haec satis
9	sint dicta nobis,	ἱκανῶς ἡμῖν ταῦτα, sint dicta nobis,	καὶ τὰ quaeque	περὶ θεῶν de deorum
10	sunt orti	νητῶν sunt orti	ἐιρημένα φύσεως natura praefati sumus	ἐχέτω τέλος. habeant 'hunc' terminum.
11	Reliquorum autem, quos	Περὶ δὲ τῶν ἄλλων δαιμόνων Reliquorum autem, quos	ἑκατονταεπίσμιον Graeci δαίμονας appellant, nostri opinor	11 38
12	lares, si modo hoc recte conuersum uideri potest,	ἐλπεῖν καὶ γινώσκειν et nosse et nun-		
13	tiare ortum eorum	τὴν γένεσιν tiare ortum eorum	μεῖζον ἢ καθ' ἡμᾶς maius est quam ut profiteri nos scribere audea-	

1 περὶ del Astius; καὶ τὰ περὶ Archerus Hindus; πρὸς (aduerbialiter) Diel-
sius a Rawackio p. 31 laudatus orbib; pr B 2 προχωρήσεις pr B Bekkeri
(πρόδοσι Pr p. 285 D progressus Chalceidius in commentario p. 189,7 Wr.) προσ-
χωρήσεις plerique libri, Pr in uerbis Platonis (accessus Chalceidius in uersione);
cf H. Stephanus p. 13 Rawackius p. 31 n. intelae p. ne B 3 eorū B
eol, e ex parte et of in ras paulo ampliori Atb ὁπόσοι Rawackius p. 33
κατ' AFY ὅπ' P, e corr A contraq; pr A contrariaq; corr ~aq;
deinde lineola del V 4 pone corr pene AB aut B labantur dett
Asc n labantur AVB quique, f in ras, b aut b; non potest fuisse, fuisse
a an c quibusque dett Manitius tbm; cf m ad part. in vol. n p. 312,13
5 emerit, errorrem V (emersi terrorem etiam Hadoardus et dett) emerit errorre
[t] A emerit errorrem B 6 experta pr AV oō pr A, om ceti (non
expertibus ci H. Stephanus p. 14) 7 posito add B 9 que add
Perionius 10 pfecta pr V 11 daemonal AB dem~ V appellat B
nra, r in ras, fuit nisi fallor nra A 12 enuntiare H. Stephano (p. 19)
auctore Lambinus tbm 13 eorum del b cum uisem; abundat more prisco,
de quo cf Plaut. Bacch. 945 trin. 328 Altenburgus ann. philol. suppl. xxiv 493
scribere] scire (cf p. 73,10 de fin. v 18,49) Lambinus, cf Hirzelius de dia-
logo i 541 n. 1 Leo quaest. Plaut. 44 n. 1, et esset sane ea corruptela facilis ad

mus.	πειστέρων δὲ credendum nimirum est	τοῖς εἰρηκόσιν ἐμπροσθεν, ueteribus et priscais ut aiunt uiris, 1
	ἐκγόνοις μὲν θεῶν οὖσιν ὡς ἔφασαν qui se progeniem deorum esse dicebant	itaque eorum uocabula 2
	αφῶς δὲ που τοὺς γε αὐτῶν προγόνους εἰδόσιν nosse autem generatores suos optime poterant, 3	
	ἀδύνατον οὖν θεῶν παῖδιν ἀπιστεῖν ac difficile factu est a deis ortis fidem non habere: 4	καίπερ quamquam
40 E	ἀνευ τε εἰκότων καὶ ἀναγκαιῶν ἀποδείξεων λέγουσιν, nec argumentis nec rationibus certis eorum oratio confirmatur, 5	
	ἀλλ' ὡς οἰκεία φασκόντων ἀπαγγέλλειν sed quia de suis nobis rebus uidentur loqui, 6	ἐπομένους τῷ νόμῳ ueteri legi morique
	πιστευτέον. οὕτως οὖν κατ' ἐκείνους parendum est. sic igitur ut ab his est traditum 7	ἡμῖν ἢ γένεσις horum deorum
	περὶ τούτων τῶν θεῶν ἐχέτω καὶ λεγέσθω ortus habeatur atque dicatur, 8	Γῆς τε καὶ Οὐρανοῦ ut Oceanum Sala-
	παῖδες Ὠκεανός τε καὶ Τηθοῦς ἐγενέσθην, ciamque Caeli satu Terraeque conceptu generatos editosque memō 9	
	τούτων δὲ Φόρκυς remus, ex is 10	Κρόνος τε καὶ Πέας Saturnum et Opem,
41 A	τούτων, ἐκ δὲ Κρόνου καὶ Πέας deinceps 11	Ζεὺς Ἥρα τε Iouem atque Iunonem, reliquos, 11

explicandum: cf p. 106,20. 107,11. 150,11 de diu. n 51,105 (nam in Bruto 49,181
num. uerum uiderit E. F. Eberhardus et ante cum H. Alanus obseru. in loca
aliquot Ciceronis 6 dubito cum altis atque ipso Hirzelio ibid. 497 n. 3); sed uide
p. 133,1, de nat. d. i 5,10 se docere profiterentur, ad Herenn. iii 15,27. profiteri
nos ac suscipere ci Stangeliu litteris ad me datis ci de orat. i 6,21 (susc. ac
polliceri) 22,103 et 25,116 (susc. ac profiteri) n 36,153 (susceperent profiterentur
agerent). scribere cum scribat Tullius, si modo scripsit, de dialogo non cogitabat

2 sepgemae ex ~ae B sepgemae ex ~ae A sepgemae V ὅς ex ē B
4 factu[m] A ~tū V ~tum B adei forte if V adei*orthl*~ ex adei
forte if A; quare ft fuit orteis 4. 5 habere* A, idem sed e posterior e corr, uid
fuisse ~rat sed at ligatis B haber* V, in quo omissis his quamquam nec argu-
mentis nec rati sequitur omib; [certal] 6 post sed in libris sequitur cum duplex
p. 189,11 (cf p. 193,3), uerum ordinem restituit Valla; cf praefatio quia V

notal A notal, in ng V bif notal B, quo usus nobis coneci mus. Rhen.
l. 95, quod idem in Parisino 6624 esse testatur Friestius mus. Rhen. l. 49; ac
mhi quidem nobis uidebatur cum uidentur esse iungendum, cum loqui ft rectius
Schachio relat. syll. philol. Berol. xxvi 295 s; certe facillime haec pronomina a suis
uerbis remota grauioribus uocibus adplicantur, uide p. 9,7. 69,26 de orat. n 19,71.
52,200 Brut. 40,147 de nat. d. n 28,70 de diu. i 53,121. sibi notis r. uel suis
sibique n. r. H. Stephanus p. 20 suis rebus et sibi notis Lambinus notis r. tb
suis r. m 8 ducatur V Seruius Danielinus in georg. i 31 hanc Te-
thyu Cicero in Timaeo Salaciam dicit 9 conceptu exhi*generatof ft pr B

10 exif A exhi* Vbm ehif B phorcynū add Valla, phorcyn Ven n,
quod notem Ciceronem omisisse puto quod id non reperiret quem ad modum di-
ceret Latine. Phorcum qui dixerit ante Varronem (apud Seruium in Aen. v 824)
non inuenio 11 iun*onē [e an a] A

δρους ἴμεν ἀδελφοὺς λεγομένους αὐτῶν,
1 quos fratres inter se agnatosque usurpari atque appellari uidemus,

ἔτι τε τούτων ἄλλους ἐκγόνους.
2 et eorum, ut utamur ueteri uerbo, prosapiam.

Ἐπεὶ δ' οὖν πάντες ὅσοι τε περιπολοῦσιν φανερώς
3 Quando igitur omnes et qui mouentur palamque se ostendunt 40

καὶ ὅσοι φαίνονται καθ' ὅσον ἂν ἐθέλωσιν ἰδεῖν
4 et qui ea tenus nobis clarantur qua ipsi uolunt creati

ἔχον, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὁ ἰσοκρίτης τὸ πᾶν γεννῆσας τὰδε· ὅσοι
5 sunt, tum ad eos is deus qui omnia genuit fatur haec: Vos

θεῶν, ὧν ἐγὼ δημιουργὸς πατὴρ τε
6 qui deorum satu orti estis adtendite. quorum operum ego parens

ἐργῶν, ἃ δὲ ἐμοὶ γινόμενα ἄλλα ἐμοὶ γε μὴ
7 effectorque sum, haec sunt indissoluta me inuito:

ἐθέλοντος. τὸ μὲν οὖν δὴ δεθὲν πᾶν λυτὸν, τὸ γε μὴν καλῶς 41 B
8 quamquam omne conligatum solui potest, sed haud qua-

1 quos add Ald, quod etiam ad Iouem Iunonemque referendum uid
int'ras, I in ras, ex int'ras ut uid B usurpari et appellari ex Manutii
coniectura Lambinus Iare utrobique AVB facili errore, cum inter se cum uerbis
iungendum uideretur 2 uetere ibm cf Quintil. inst. or. 1.6.40
3 οὖν om FPr ἐφανῶς FPPPhiloponus, e corr A 4 qui eatenus, e
prior rad ex æ A 5 clarantur Atbm (cf p. 180,6) decls, de add B
clara], in mg add caela] V. in clarantur acquiescendum duxi, quamquam eo
uerbo et Cicero (de consulatu 11 in 1 de diu. 12,21 et Aratorum u. 39) et reliqui
usi non sunt nisi in uersibus; nam Apuleio non utor, qui de deo Socr. 16 p. 20,5
Goldb. nescio an Ciceronem auctorem sequatur ut in multis qua corr quo A

quā B oi θεοι AP θεοι FY Philoponus Eusebius, Proclum non legisse
censet Diehlus (uol. III p. 194,17) dubito quo iure 5 fatetur V
haeuol pr A 6—p. 187,6 orationem dei ab haec incipere faciunt cum vis,
qui in codicibus puncta posuerunt, Rom ibm (a uos Valla); quod cur maluisse
uideatur Cicero quam Platonem sequi non intellego. accedit Augustini testi-
monium de ciu. Dei xiii 16 sed cum apertissime Plato deos a summo deo factos
habere immortalia corpora praedicet eisque ipsum deum, a quo facti sunt, in-
ducat pro magno beneficio pollicentem quod in aeternum cum suis corporibus
permanebunt nec ab eis ulla morte soluentur, quid est quod isti ad exagitan-
dam Christianam fidem fingunt se nescire quod sciunt... nempe Platonis
haec uerba sunt, sicut ea Cicero in Latinum uertit, quibus inducit summum
deum deos quos fecit adloquentem ac dicentem 'uos qui deorum... conligati'.
ecce deos Plato dicit et corporis animaeque conligatione mortales et tamen
immortales dei a quo facti sunt uoluntate atque consilio 7 & om F, γρ.
τὰδε mg A &εε Badhamus Mnemos. II (1874) 300. & δὲ ἐμοὶ γινόμενα non
legit maior pars testium, del Bernaysius comment. acad. Berol. 1882 III 64, cf

Rawackius p. 17 ss indissoluta pr A indel~ corr indj~ B indissolubilia
Augustinus ut Cicero p. 187,2, sed ibi Plato addit τὸ πάμπαν, et de Augustino
cf quae scripti ad p. 60,12 ss, infra p. 187,3.4 me inuito quasi posuerit
quod Valla scripsit non sunt dissoluta, cf de leg. III 13,29 id autem difficile factu
est nisi educatione quadam et disciplina, quod planius ita scribi poterat id non
facile fit nisi e. q. e. d., et simile genus uide p. 75,17; itaque non necessario me
non inuito ci Perionius, ut μὴ om FPr, e corr A cum testibus nonnullis

8 quāquā (fuit fit quā~ ut in AV) B τὸ δὲ γε P, e corr A quāquā V

ἀμωσθὲν καὶ ἔχον εὖ λύειν ἐθέλειν κακοῦ. δι' ἃ καὶ ἐπεὶ περ γε
quam boni est ratione uinctum uelle dissoluere. sed quoniam estis 1

γέννηθε, ἀθάνατοι μὲν οὐκ ἐστὲ οὐδ' ἄλντοι τὸ πάμπαν,
orti, immortalis uos quidem esse et indissolubiles non potestis, 2

οὐ τι μὲν δὴ λυθήσεσθε γε οὐδὲ τεύξεσθε θανάτου μοίρας,
neutiquam tamen dissoluemini, neque uos ulla mortis fata per- 3

εῖναι nec fraus ualentior quam τῆς ἐμῆς βουλήσεως μείζονος ἔτι δε-
consilium meum, quod maius est 4

μοῦ καὶ κυριωτέρου λαχόντες ἐκείνων οἷς δὲ
uinculum ad perpetuitatem uestram quam illa quibus estis tum 5

ἐγίγνεσθε συνέδεσθε. νῦν οὖν δὲ λέγω ἱερὸς ὑμᾶς ἐνδεικνύμενος
41 cum gignebamini conligati. quid sentiam igitur cognoscite. 6

μάθετε. θνητὰ ἔτι γένη λοιπὰ τρία ἀγένητα· τούτων δὲ μὴ
tria genera 'nobis' reliqua sunt eaque mortalia, quibus prae- 7

γενομένων οὐρανὸς ἀτελής ἔσται τὰ γὰρ ἅπαντ' ἐν αὐτῷ
terminis caeli absolutio perfecta non erit: omnia enim genera 8

1 bonum Augustinus 1—6 Augustinus de ciu. Dei xii 26 emendet
libros suos istorum omnium magister Plato et dicat eorum deos, ut beati sint,
sua corpora fugituros id est esse morituros, quos in caelestibus corporibus
dixit inclusos, quibus tamen deus, a quo facti sunt, quo possent esse securi,
immortalitatem id est in eisdem corporibus aeternam permansionem, non eorum
natura id habente sed suo consilio praeualente, promisit... apertissime quippe
iuxta eundem philosophum ubi dis a se factis promisit deos non factis immor-
talitatem quod impossibile est se dixit esse facturum. sic enim eum locutum
narrat Plato: 'quoniam estis orti' inquit 'immortales esse et... conligati'. si
non solum absurdi sed surdi non sunt qui haec audiunt, non utique dubitant
dis factis ab illo deo qui eos fecit secundum Platonem quod est impossibile
fuisse promissum. qui enim dicit 'uos quidem immortales esse non potestis
sed mea uoluntate immortales eritis', quid aliud dicit quam 'id quod fieri non
potest me faciente tamen eritis'. cf idem ibid. x 31 xii 17. 18. 19. idem ser-
mone 241,8 inducit deus a Platone ipso alloqui deos... atque inter cetera
dicere illis 'quoniam... non potestis (u. 2)'. iam ad istam uocem illi intre-
miscere poterant... ergo ut eis auferret timorem, secutus adiunxit atque ait
'non tamen dissoluemini (u. 3)... illa quibus colligati estis'. ecce deus dat se-
curitatem diis a se factis 2 ortum mortu immortali, immortu inducta, hī
corr ~lef B uos quidem om Augustinus c. D. xii (sed uide supra ex-
scripta) et serm., habet idem c. D. xiii inde solubiles corr indj ~ A,

indj ~ V 3 neutiquam etiam apud August. c. D. xii Veronensis cum aliis
(nec unquam, nunquam, nequaquam reliqui), non idem c. D. xii et serm.
tamen quae A tamēq. V 4 nec erunt ualentiora tribus locis Augustinus,
uide ad p. 186,7; de fraude cf p. 191,5 de leg. III 4,11 al. 5. 6 tum cum
gignebamini om Augustinus tribus locis (c. D. xii add dett quidam) quibus

colligati estis idem in sermone 6 gignebamini B sentiam***, tiam
in ras, fuerit sententiam B 7. 8 cf Augustinus de ciu. Dei xii 27 nam si
nulla causa est uiuendi in hoc corpore nisi propter pendenda supplicia, quo
modo dicit idem Plato aliter mundum fieri non potuisse pulcherrimum atque
optimum, nisi omnium animalium id est et immortalium et mortalium generibus
inpleretur? si autem nostra institutio, qua uel mortales conditi sumus, diui-
num munus est, quo modo poena est ad ista corpora id est ad diuina bene-
ficia remeare? idem ibid. 25 xii 19 7 praet missis, æ ex a B

- γένη ζῶων οὐχ ἔξει, δει δέ, εἰ μέλ- 41 C
 1 animalium complexu non tenebit, teneat autem oportebit, ut ex
 λει τέλεος ἰκανῶς εἶναι. δι' ἐμοῦ δὲ ταῦτα γενόμενα ἡ καὶ βίου μετασχόντα ἡθεοῖς
 2 eodem ne quid absit. quae si a me ipso effecta sint, deorum uitam
 ἰσάζοιτ' ἄν· ἵνα οὖν θνητὰ τε ἡ ἡ τὸ τέ
 3 possint adaequare; ut igitur mortali condicione generentur,
 πᾶν τὸδε ὄντως ἄπαν ἡ, τρέπεσθε ἡκατὰ φύσιν ἡμεῖς ἐπὶ τὴν τῶν ζῶων δι-
 4 uos suscipite ut illa gignatis
 μιουργίαν, μιμούμενοι τὴν ἐμὴν δύναμιν περὶ τὴν ὑμετέραν γένεσιν.
 5 imiteminique uim meam, qua me in uestro ortu usum
 καὶ καθ' ὅσον μὲν αὐτῶν ἀθανάτοις ὁμνύμενον
 6 esse meministis. in quibus qui tales creantur ut deorum immor-
 εἶναι προσήκει, θείον λεγόμενον
 7 talium quasi gentilis esse debeant, diuini generis appellentur
 ἡγεμονοῦν τε ἐν αὐτοῖς τῶν ἀελ δίκη καὶ ὑμῖν
 8 teneantque omnium animantium principatum uobisque iure et lege
 ἐθελόντων ἐπεσθαι, πείρασ καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω
 9 uolentes pareant. quorum uobis initium satusque tradetur a me,
 ἡ τὸ δὲ λοιπὸν ἡμεῖς ἀθανάτων θνητὸν προσυφαίνοντες 41 D
 10 uos autem ad id quod erit immortale partem adtexitote mortalem:
 ἀπεργάζεσθε ζῶα καὶ γεννᾶτε τροφήν τε διδόντες αὐξάνετε καὶ φθίνοντα
 11 ita orientur animantes, quos et uiuos alatis et consump-
 πάλιν δέχεσθε.
 12 tos 'sinu' recipiatis.
 Ταῦτ' εἶπε, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα, 12
 13 Haec ille dixit; deinde ad temperationem superiorem reuertit, 42
 ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντός ψυχὴν κεράννυς ἔμικτεν,
 14 in qua omnem animum uniuersae naturae temperans permiscebat
 1 oportebat pr A 2 nequit corr ~quid, nec ~quid V abt pr A
 qua B sed quae ci Manutius quod si Lambinus quae si mg Lambin;
 effecta si th 5 imiteminiq; ex ut~ aut init~ B imitaminique Orellius th
 qua. me* V quamet A quā B qua me et Victorius ortu ui usum
 V 6 meministis A meministis V creabuntur Lambinus thm
 δ*εοῦ [e] B 7 gentilis Btm 8 teneant, atq; at lineola del ft pr, A
 teneantq; n altera red uid B animantū A 9 uolentes ex ~tis ft pr A
 satusque H. Stephano (p. 25) auctore Lambinus statuf quae A statufq; VB
 tradetur Valla traditur AVB 9.10 Augustinus de ciu. Dei xii 27
 ita sane Plato minores et a summo deo factos deos effectores esse noluit ani-
 malium ceterorum, ut immortalem partem ab ipso sumerent, ipsi uero mortalem
 adtixerent 10 ad~texitote ex adte extoto B 12 Augustinus de
 ciu. Dei xiii 19 optime autem cum hominibus agi arbitratu idem Plato, si
 tamen hanc uitam pie iusteque peregerint (cf p. 190,6 s), ut a suis corporibus
 separati in ipsorum deorum, qui sua corpora numquam deserunt, recipiantur
 sinum 14 In qua, In e corr, ex parte in ras; uidebatur fuisse hicqua uel
 ~quid A debebat permiscuerat

- τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχεῖτο μίγνων τρόπον 1
 superiorisque permixtionis reliquias fundens aequabat eodem
 μέν τινα τὸν αὐτόν, ἀκρήρατα δὲ οὐκέτι κατὰ ταῦτα ὡσαύτως, 2
 modo ferme, nisi quod non ita incorrupta ut ea quae semper
 ἄλλα δεύτερα καὶ τρίτα. cu-
 3 isdem, sed 'ab iis' secundum sumebat atque etiam tertium. toto
 κτήρας δὲ τὸ πᾶν διεῖλεν ψυχὰς ἱσαρίθμους τοῖς ἀστροῖς
 4 igitur omni constituto sideribus parem numerum distribuit ani-
 41 E ἐναιμέν θ' ἑκάστην πρὸς ἑκάστον, καὶ ἐμβιβάζας ὡς ἐς δχημα-
 morum et singulos adiunxit ad singula atque ita quasi in cur- 5
 τὴν τοῦ παντός φύσιν ἐδείξεν, νόμους τε τοὺς εἰμαρ- 6
 rum uniuersitatis inposuit commonstrauitque leges fatales ac ne- 6
 μένους εἶπεν αὐταῖς, ὅτι γένεσις πρώτη μὲν ἔσοιτο τεταγμένη μία πᾶσιν,
 cessarias et ostendit primum ortum unum fore omnibus eumque 7
 ἵνα μὴ τις ἐλαττοῖτο ὑπ' αὐτοῦ, δεοὶ δὲ
 8 moderatum atque constantem nec ab ullo imminutum; satis.
 ἐπαρείεας αὐτὰς εἰς τὰ προσήκοντα ἑκάσταις ἑκαστα ὄργανα χρόνων
 9 autem et quasi sparsis animis fore uti certis temporum interuallis
 42 A φῶναι ζῶων τὸ θεοεβέστατον, δι-
 44 oreretur animal quod esset ad cultum deorum aptissimum. sed 10
 πλῆς δὲ οὐκ ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
 cum duplex esset natura generis humani, sic se res habebat ut 11
 τὸ κρείττον τοιοῦτον εἴη γένος δ καὶ ἔπειτα κεκλήκοιτο ἀνὴρ. ὁπότε δὴ
 12 praestantius genus esset eorum qui essent futuri uiri. cum autem
 σώμασιν ἐμφυτευθεῖεν ἐξ ἀνάγκης καὶ τὸ μὲν πρόσθι τὸ δ' ὀπίσθι τοῦ
 13 animis corpora necessitate inseuisset cumque ad corpora [necessi-
 1 superiorisque Manutius auctore Lambinus superisque AVB permix-
 tionis] ex ~nel V fundens] ex unde] B 2 formę V fer me, ex e corr,
 puto for me fuisse A incorruptas Lambinus auctore Manutius, qui etiam
 eae et secundas et tertias uoluerat; cf p. 176,9 ~ut [a] A aut V aut B
 3 idem Rom thm, sed expectes eadem ut p. 177,2. 3. 9; an fuit in isdem, cf
 p. 174, 8. 177, 3 ab iis H. Stephano (p. 27 s) auctore Lambinus adu] AVB
 toto~igitur, j e corr, fuitne totoq; ~ A totoigitur V 4 fi derib; ex fi
 derib; B 5 adiunx lineola super x non conspicua A ὡς om F
 6 com~moftrauitque ex comm~ A fatales ut uid rad corr fat~ A
 8 ab ullo quasi ὑπὸ του imminutum V imm~mutu ex immunitu B
 9 [paris] V χρόνον Pr Plutarchus (~q ci Pl.) ut p. 191,7, ex quo Cice-
 ronius errorem non probabilius repetit Hermannus p. 33 s; uerba Stoicum recipiunt,
 cf de leg. i 8,24 perpetuis cursibus conuersionibusque caelestibus exstitisse quan-
 dam maturitatem serendi generis humani 10 oreretur corr orjr~ AB
 post sed libri pergunt p. 193,16, cf p. 185,6 11 habebant B; cf p. 95,1
 12 praestantius B 13 animos corporibus Perionius thm, sed cf Iahnius ad
 Pers. 5,63 p. 191, m ad part. ii uol. iii p. 323,37; ex ipso corpora, non corpo-
 ribus, turbae natae quae deinceps secuntur animis corporatū AV sed tū
 crasum A 13s necessitate Manutius auctore del Lambinus

- 1 cώματος αὐτῶν, 1 tate] tum accessio fieret tum abscessio, 1 πρῶτον μὲν αἰσθησιν ἀναγ-
2 καὶ οὖν εἴη μίαν πᾶσιν 2 sensum exsistere unum communemque omnium 2 ἐκ βιαίων παθημάτων uehementiore motu
3 3 excitatum coniunctumque naturae, 3 γίνεσθαι, δεῦτερον δὲ ἡδονῇ 3 deinde uoluptate
4 4 et molestia mixtum amorem, post 4 φόβον καὶ θυμὸν iram et metum
5 5 et reliquos motus animi comites superiorum 5 ὅσα τε ἐπόμενα αὐτοῖς καὶ ὁπόσα ἐναντίως πέ- 42 B
6 6 rios dissidentes. 6 ὧν εἰ μὲν κρατήσοιεν δίκη βιώσονται, κρα-
7 7 autem iis se dederit iniuste. 7 ἀδικία. καὶ ὁ μὲν εὖ 7 recte atque honeste 45
8 8 curriculum uiuendi a natura datum confecerit 8 τὸν προσήκοντα χρόνον βίου πάλιν εἰς τὴν τοῦ
9 9 quocum aptus fuerit reuertetur; 9 συννόμου πορευθεὶς οἰκήσιν ἄστρου 'βίον εὐδαίμονα καὶ συνήθη ἔξει'. 42 C
10 10 autem immoderate et intemperate uixerit, 10 αἰς δὲ τούτων 10 εἰς γυναικὸς φύσιν ἐν τῇ
11 11 figuram muliebrem transferet, 11 δευτέρᾳ γενέσει μεταβαλοῖ. 11 μὴ παυόμενός τε ἐν τούτοις ἔτι κακίας 42 O
12 12 faciet, 'grauius etiam iactabitur et' 12 τρόπον δὲ κακύνοντο κατὰ τὴν ὁμοί-
13 13 ras pecudum et ferarum transferetur 13 ἴνα τῆς τοῦ τρόπου γενέσεως εἰς τινὰ τοιαύτην αἰετ μεταβαλοῖ θήρειον φύσιν,
14 14 neque terminum malorum prius aspiciet 14 ἀλλάττων τε οὐ πρότερον πόνων λήξει. 14 πρὶν τῇ ταύτῃ καὶ ὁμοίῳ πε-
15 15 conuersionem quam habebit in se ipse eiusdem et uni similis innatam *

1 tū prius add A, om V tū posterius ex cū B 2 μίαν om FPr
3 excitatum coniunctumque dett Perionius ~to ~toq; AVB 4 ira et
metu AV, corr ~ā ~ū M ira & motu B 5 motu AV, corr ~ul V ~ōf B
contrarie H. Stephano (p. 28) auctore Lambinus tb; cf p. 127,3 de diu. i
57,129 Nipperdeius opusc. 66 Guil. Heraeus quæst. crit. et palaeogr. de uetust.
cod. Livianis (diss. Berol. 1886) 15 s 6 iulte uixerit (x ex u manu eadem)
in mg add A iulte iux erit, te add B 7 ~ul [δ ut uid sed in mg, ft add]
A dederint B dederit dett Lambinus tbm, sed cf de sen. 13,43 Tusc. i
30,72 ii 24,57 v 39,112 10 imoderate ex im~ V 11 transfferet A
trans feret V li, ne V uitor ex ~re B 14 illā ex ~a V

15 habit corr habebat A habebit Btbm in uni, quod cum Victorio
del tbm, latere conieci sui, cf quæ scripsi ad p. 183,2 de nat. d. i 13,33 in.

- et insitam: quod tum eueniet cum illa quæ ex igni anima aqua 1
42 D 42 D ἐκ πυρός καὶ ὕδατος καὶ ἀέρος καὶ γῆς θορυβώδη καὶ ἀλογον ὄντα λόγῳ κρα-
terra turbulenta et rationis expertia insederint ratione 2
3 3 tήσac εἰς τὸ τῆς πρώτης καὶ ἀρίστης ἀφίκοιτο εἶδος ἔξεωc.
depulerit et ad primam atque optimam affectionem animi perue- 3
13 13 Διαθεσμοθετήσας δὲ πάντα αὐτοῖς ταῦτα, ἵνα τῆς ἔπειτα εἴη κακίας
46 nerit. Quæ cum ita designasset seseque, si quid postea 4
5 5 ἐκάκτων ἀναίτιος, 5 fraudis aut uitii euenisset, extra omnem culpam causamque posuisset, 5
6 6 ἔσπειρεν τοὺς μὲν εἰς γῆν τοὺς δ' εἰς ἀλήνῃν τοὺς δ' εἰς τάλλα 6
7 7 ὅσα ὄργανα χρόνου. 7 mundi partes, quæ sunt [ad]spatiorum temporis signa et notæ con- 7
8 8 stitutæ, spargens quasi serebat. 8 τὸ δὲ μετὰ τὸν σπῆρον τοῖς νέ- 8
9 9 οἰς παρέδωκεν θεοῖς 9 αἰμάτα πλάττειν θνητὰ 9 ut corpora mortalia effingerent,
10 10 ita dicam iunioribus permisit 10 quædam corpora mortalia effingerent,
11 11 τό τ' ἐπίλοιπον, ὅσον ἔτι ἦν ψυχῆς ἀνθρωπίνης 11 δέον προσγένεσθαι,
quantumque esset reliquum ex humano animo quod deberet acce- 10
42 E 42 E τοῦτο καὶ πάνθ' ὅσα ἀκόλουθα ἐκείνοις ἀπεργασαμένους
dere, id omne et quæ consequentia essent perpolirent et absol- 11
12 12 ἄρχειν καὶ κατὰ δύναμιν οὐ καλλίστα καὶ ἀρίστα τὸ θνητὸν
uerent, deinde ut huic animanti principes se ducesque præberent 12

1 et insitam om V eueniet, a ex e ut uid pr, A eueniet sed a litura
del V que ex qui A aqua Wesenbergus emendat. Tusc. part. iii
p. 19 n. (aqua atque Valla) atque AVB. conieci olim fuisse ut apud Platonem
igni aqua anima terra, deinde cum per errorem atque esset scriptum, transpo-
situm; cf p. 166,8ss 2 expertia dett Asc ii expta AVB 3 depulerit A
depulerit, e prior ex i, it in ras V effectiorem B, corr aff~ V; cf de nat. d.
i 8,19 Tusc. ii 18,43 rectae animi affectiones i. e. διαθέσεις 4 designasset m
ut de nat. d. i 8,20. 11,26 iii 35,85; sed cf constituta et designata de diu. i 38,82
τῆς AP τοῖς FYPhutarchus 5 uitji cum ras ex ~tu B 6 alios dett

Asc ii alioquæ A alioq. VB terram Perionius tra AVB lunam Perio-
nius luna B, ex lima ut uid A (cf p. 178,7) luna litterae n prior hasta red V
7 adpatiorum pr B. ad del b; ad sp. t. cognitionem signa et n. Helmius
ad sp. t. significationem notae dett Rom (nocte) Valla, idem sed del notae t
8 latonem pr V 8.9 cf quæ adscripsi ad p. 188,9s et 193,5. 7
10 essent V, pr AB agno add A accedere corr ~cjd~ A accedere
ex ~re B 11 ~essent [fuerit punctum] A polierent B pollyrent ex
pauerent nisi fallor A peruuerent V. an fuit perficerent? obfoluerent B

12 ut hic sed ut inductum (quod fuit cum mihi pr factum uideretur) B;
ut add A, om V principes se ducesque dett Lambinus principē se duce
quæ AVB puerent A, preu~ V, praeu~ B, corr ~berent V, ~berent AB

διακυβερνᾶν ζῶον,	ὅτι μὴ
1 uitamque eius quam pulcherrime regerent et gubernarent,	quatenus
κακῶν αὐτὸ ἑαυτῷ γίγνοιτο αἴτιον.	
2 non ipse 'bene factus' sua culpa sibi aliquid miseriae quaereret.	
Καὶ ὁ μὲν δὴ ἅπαντα 'ταῦτα' διατάξας	ἔμενον ἐν τῷ ἑαυτοῦ
3 Atque is quidem qui cuncta composuit	constanter in suo 47
κατὰ τρόπον ἦθει·	μένοντος δὲ νοήσαντες οἱ παῖδες τὴν τοῦ πατρὸς τάξιν
4 manebat statu;	qui autem erant ab eo creati, cum parentis ordi-
	ἐπέβοντο αὐτῇ καὶ λαβόντες
5 nem cognouissent,	hunc sequebantur. itaque cum acceperissent
ἀθάνατον ἀρχὴν	θνητοῦ ζῶου μιμούμενοι τὸν ἀφ' ἐτε-
6 immortale principium mortalibus animantis, imitantes genitorem	
ρον δημιουργόν	πυρὸς καὶ γῆς ὕδατος τε καὶ ἀέρος ἀπὸ τοῦ κόσμου δανε-
7 et effectorem sui	particulas ignis et terrae et aquae et animae a
ζόμενοι μόρια ὡς ἀποδοθησόμενα πάλιν	εἰς ταῦτόν τὰ λαμβανό-
8 mundo, quasi rursus redderent, mutuabantur	easque inter se copu-
μενα συνεκώλων,	οὗ τοῖς ἀλύτοις οἷς αὐτοὶ συνείχοντο δεσμοῖς
9 labant,	haud isdem uinculis quibus ipsi erant conligati,
ἀλλὰ διὰ μικρότητα ἀοράτοις	πυκνοῖς
10 sed talibus quae cerni non possent propter paruitatem	crebris
γόμοις συντήκοντες,	ἐν ἑξ ἀπάντων ἀπεργαζόμενοι σῶμα 'ἑκαστον'
11 quasi cuneolis inliquefactis	unum efficiebant ex omnibus corpus
τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρρυτον σῶμα καὶ ἀπόρρυτον.	
12 atque in eo influente atque effluente animi diuini ambitus inliga-	
αι δ' εἰς ποταμὸν ἐνδεθεῖσαι	'πολὺν' οὐτ' ἐκράτουν
13 bant. itaque illi in flumen immersi	neque tenebant 48
οὐτ' ἐκράτουντο,	βίᾳ δὲ ἐφέροντο καὶ ἔφερον,
14 neque tenebantur,	sed ui magna tum ferebant tum ferebantur.
ὥστε τὸ μὲν ὅλον κινεῖσθαι ζῶον,	ἀτάκτως μὴν ὅλη τύχοι
15 ita totum animal mouebatur illud quidem,	sed inmoderate et for-

1 uitamq; sed h. paene erasae B regeret et gubernaret AB, pr V
 3 constanter pr V 4 cū add A h. potius add sed ex parte in ras V
 πρόσταξιν F διάταξιν P, e corr A 5 cognouissent ex ~set A ~l& pr VB
 7 et ante animae in discrimine uersuum om V 8 quas* [1] Atm quāli
 corr quāli** B. quasi retinui propter ὥς, quamquam scrupulum inicit redderent
 (expectes reddituri essent) redderēt sed punctum et 1 erasa V 10 credi
 pr B 11 cuneolis V inliquefactis A inliquefactis V inliq; factis B efficiebant
 AB 12 animi diuini corr ~mo ~no A ~ni ~ni B ambitus V am-
 bitus, h ex o B illigabant L inligabat AVB 13 in ingens fl. immersi
 Lambinus (in fl. ing. imm. mg Lambinus) in fl. immensum imm. Klotzius
 Ciceronem ἐνδεθεῖσαι legisse putabat Lindanius comment. in Plat. Tim. p. 68
 15 totum dett Valla motu AVB

προϊέναι 'καὶ ἀλόγως', τὰς ἑξ ἀπάσας κινήσεις ἔχον·	εἷς τε γὰρ τὸ πρόσθε
tuifo,	ut sex motibus ueheretur: nam et ante 1
καὶ ὀπισθεν καὶ πάλιν εἰς δεξιὰ καὶ ἀριστερά κάτω τε καὶ ἄνω	
et pone et ad laeuam et ad dextram et sursum et deorsum,	2
καὶ πάντα κατὰ τοὺς ἑξ τόπους πλανώμενα προΐειν.	
modo huc modo illuc *	*
45 B τῶν δὲ ὀργάνων πρῶτον μὲν φωσφόρα συνετεκτάναντο δμματα, τοῖς δὲ ἐνδύσαντες	4
αἰτίᾳ. τοῦ πυρὸς ὅσον τὸ μὲν καίειν οὐκ ἔσχε τὸ δὲ παρέχειν φῶς ἡμερον, οἰκεῖον	
urere lucere 5	
ἐκάστης ἡμέρας, σῶμα ἐμμηχανήσαντο γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἐντός ἡμῶν ἀδελφόν δν	6
45 C τούτου πῶρ εἰλικρινές ἐποίησαν διὰ τῶν ὀμμάτων εἶναι λείον καὶ πυκνόν... ὅταν οὖν	7
per oculos emicare	
μεθήμερινόν ἢ φῶς περὶ τὸ τῆς ὕψεως ῥέμμα, τότε ἐκτίπτον ὅμοιον πρὸς ὅμοιον,	
45 D σπηχεῖν ἂν ἀντερείδῃ τὸ προσπίπτον ἐνδοθεν πρὸς δ τῶν ἑξω συνέπεσεν... ἀπελθόντος	
δὲ εἰς νύκτα τοῦ συγγενοῦς πυρὸς ἀποτέμνεται... παύεται τε οὖν ὁρῶν, ἔτι τε ἐπα-	
γωγὸν ὕπνου γίγνεται· σωτηρίαν γὰρ ἦν οἱ θεοὶ τῆς ὕψεως ἐμμηχανήσαντο, τὴν τῶν	
defenstrix 12	
45 E βλεφάρων φύσιν, ὅταν ταῦτα συμμύσῃ, καθείργοντι τὴν τοῦ πυρὸς ἐντός δύναμιν...	
46 A τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν κατόπτρων εἰδωλοποιῶν καὶ πάντα ὅσα ἐμφανῆ καὶ λεία κατιδεῖν	
οὐδὲν ἔτι χαλεπόν. ἐκ γὰρ τῆς ἐντός ἐκτός τε τοῦ πυρὸς ἐκατέρου κοινωνίας ἀλλή-	
λοις, ἐνός τε αὖ περὶ τὴν λειότητά ἐκάστοτε γενομένου καὶ πολλαχῇ μεταρρυθ-	
14 49 *ii splendore consedit, tum uel eadem spe-	16
46 B μισθέντος πάντα τὰ τοιαῦτα ἑξ ἀνάγκης ἐμφαίνεται, τοῦ περὶ τὸ πρόσωπον πυρὸς	
cies uel interdum inmutata redditur, cum ignis oculorum 17	
τῷ περὶ τὴν ὄψιν πυρὶ	'περὶ τὸ λείον καὶ λαμπρόν' συμπα-
cum eo igne qui est ob os effusus	se con- 18
γῶς γιγνομένου.	δεξιὰ δὲ φαντάζεται τὰ ἀριστερά, ὅτι
fudit et contulit. dextra autem uidentur quae laeua sunt, quia 19	

1 ante* [punctum ut uid] A 2 po*ne [e] A poene V et add Lam-
 binus 3 libri pergunt p. 185,6 quia, uide praefationem; defectum notauit Ald
 5.7 Augustinus de ciu. Dei xii 18 si di minores, quibus inter animalia
 terrestria cetera etiam hominem faciendum commisit Plato, potuerunt, sicut
 dicit, ab igne remouere urendi qualitatem, lucendi relinquere quae per oculos
 emicaret, itane deo summo concedere dubitabimus... ut de carne hominis...
 corruptionem auferat, naturam relinquat... 12 Priscianus partit. xii
 uers. Aen. princ. i 16 G. L. K. iii p. 463,19 defenstrix quoque Cicero in Timaeo
 protulit addita t. cf Hermannus p. 14

16 cf p. 189,10. h. splendore A isplendore V tis splendore sic B. quod ante
 splendore proximum fuerit uocabulum incertum est discrepantibus testimoniis: si
 AV uerum habent, conicias speculi, sin B, leuitatis, quia igitur fuisse cum
 uterque ignis in leuitatis (uel speculi) splendore consedit; sed in splendore Rom
 sed si in spl. Valla ibm non recte explicata transpositionum ratione, de qua cf
 praefatio edem pr A eadem uel speciel sed uel inductum B

18 obos V offusus dett Valla ibm 18.19 συμπαρεῖ γιγνομένη AY
 19 contulit V dextra, a e corr B κατὰ τὰ F, pr A qui pr A

- τοῖς ἐναντίοις μέρεσιν τῆς ὕψεως περί τὰναντία μέρη γίνεταί ἐπαφή,
1 contrariis partibus oculorum contrarias partes adtingunt.
- Ἰσχυρὰ τὸ καθ' ἑαυτὸς ἔθος τῆς προσβολῆς. δεξιὰ δὲ τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ ἀρι-
2 respondent autem dextra dexteris,
- στερὰ τοῦναντίον, ὅταν μεταπέσει συμπηγνόμενον ᾧ συμπηγνύται φῶς.
3 laeua laeuis conuersione luminum, cum ea inter se non cohaeres-
- τοῦτο δὲ ὅταν ἡ τῶν κατόπτρων λειότης ἐνθεν καὶ ἐνθεν 46 C
4 eunt: id fit cum speculorum leuitas hinc illincque
- ὕψι λαβοῦσα τὸ δεξιὸν εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος ἀπώκει
5 altitudinem adsumpsit et ita dexteram detrusit in laeuam partem
- τῆς ὕψεως καὶ θάτερον ἐπὶ θάτερον. κατὰ δὲ τὸ μήκος στραφέν τοῦ
6 oculorum laeuamque in dexteram. supina etiam ora cernuntur
- προσώπου ταῦτον τοῦτο ὑπτιον ἐποίησεν πᾶν φαίνεσθαι, τὸ κάτω πρὸς τὸ ἄνω
7 depulsione luminum, quae conuertens inferiora reddit quae sunt
- τῆς αὐτῆς ἴσως ἄνω πρὸς τὸ κάτω πάλιν ἀπώκει.
8 superiora.
- Ταῦτ' οὖν πάντα ἐστὶν τῶν συναιτίων,
9 Atque haec omnia ex eo genere sunt quae rerum adiuvant 50
- οἱς θεὸς ὑπηρετοῦσιν χρήται τὴν τοῦ ἀρίστου κατὰ τὸ δύνα-
10 causas, quibus utitur ministeriis deus cum optimi speciem quoad
- τὸν ἰδεῖν ἀποτελεῖν. δοξάζεται δὲ ὑπὸ τῶν πλείστων οὐ συναιτία 46 D
11 fieri potest efficit; sed existimant plerique non haec adiu-
- ἀλλὰ αἷτια εἶναι τῶν πάντων
12 uantia causarum sed has ipsas esse omnium causas, [quae uim
- ψύχοντα καὶ θερμαι-
13 habeant frigoris et caloris] quae uim habeant refrigerandi calfi-
- νοντα πηγνύντα τε καὶ διαχέοντα ἰσχυρὰ τοιαῦτα ἀπεργαζόμενα λόγον
14 ciendi concresecendi liquendi, care-
- δὲ οὐδὲνα οὐδὲ νοῦν εἰς οὐδὲν δυνατὰ ἔχειν ἐστίν. τῶν γὰρ ὄντων ᾧ νοῦν
15 ant autem omni intelligentia atque ratione, quae nisi in animo
- μόνον κτᾶσθαι προσήκει λεκτέον ψυχὴν — τοῦτο δὲ ὁράτον,
16 nulla alia in natura reperiantur; animus autem sensum omnem

4 illinc dett Orellius ib, uide Meaderum arch. lexicogr. xii 246. illimque Cice-
ronem scripsisse credit m 5. 6 dextera ... laeuaque dett Rom ibm ft recte; an
dexterum (~rā ex ~rū ut uid pr A) ... laeuumque? 6 &ia&ora V 7 deu-
hione pr B 8 forsitan interciderit superiora autem quae inferiora 10 quo+ad
[d] A q̄ad ex q̄d~ V q̄o[ad], vo in ras, fuit q̄d~ B 11 efficit dett Rom
ibm etfecit A &~ V &~ B existimant H. Stephano (p. 29) auctore Lambinus
estimant corr g~ AVB 12 ipfelle, fef add in spatio unius litterae aut
duarum capaci, uid fuisse ipfa se (hyphen paene erasum) B omnū A
12. 13 uncis inclusa om Vbm, ego credo ex Ciceronis autographo superesse quae
abici uoluerit, cf p. 4, 14. q. u. h. frigoris et caloris, concretionis et liquoris, careant
Valla 13 refrigerandi B 14 t callea mg V 16 expectes reperiantur,
ut a quae nouum enuntiatum incipiat lenum, m in ras, fuit f ut uid B

- effugit oculorum, πῦρ δὲ καὶ ὕδωρ καὶ γῆ καὶ ἀήρ σώματα πάντα ὁράτα
at ignis aqua terra anima corpora sunt eaque 1
- γέγονεν — τὸν δὲ νοῦ καὶ ἐπιστήμης ἐραστήν
51 cernuntur. illum autem qui intelligentiae sapientiaeque se ama- 2
- ἀνάγκη τὰς τῆς ἔμπρονος φύσεως
torem profitetur necesse est intelligentis sapientisque naturae 3
- 46 E αἰτίας πρώτας μεταδιώκειν, ὅσαι δὲ ὑπ' ἄλλων μὲν κινουμένων ἕτερα δὲ
primas causas conquirere, dein secundas earum rerum quae ne- 4
- ἐξ ἀνάγκης κινούντων γίνονται, δευτέρας. ποιητέον δὲ κατὰ
cessario mouent alias cum ipsae ab aliis mouentur. quocirca nobis 5
- ταῦτα καὶ ἡμῖν λεκτέα μὲν ἀμφοτέρω τὰ τῶν αἰτίων γένη,
sic cerno esse faciendum ut de utroque nos quidem dicamus ge- 6
- χωρὶς δὲ ὅσαι μετὰ νοῦ
nere causarum, separatim autem de is quae cum intelligentia 7
- καλῶν καὶ ἀγαθῶν δημιουργοὶ καὶ
sunt efficientes pulcherrimarum rerum atque optumarum et de 8
- ὅσαι μονωθεῖσαι φρονήσεως τὸ τυχὸν ἀτακτον ἐκάστοτε ἐξεργάζονται.
is quae uacantes prudentia inconstantia perturbataque efficiunt. 9
- Τὰ μὲν οὖν τῶν ὁμμάτων συμμεταίτια πρὸς τὸ ἔχειν τὴν δύναμιν ἦν
52 Ac de oculorum quidem causis, ut haberent eam uim quam 10
- νοῦν εἰληχεν εἰρήσθω τὸ δὲ μέγιστον αὐτῶν εἰς
nunc habent, satis ferme esse dictum puto; maxuma autem eorum 11
- ὠφελαν ἔργον, δι' ὃ θεὸς αὐθ' ἡμῖν δεδωρηται, μετὰ τοῦ-
utilitas donata hominum generi deorum munere deinceps 12
- 47 A τὸ ρητέον. ὅπως δὲ κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον αἰτία τῆς μεγίστης ὠφελίας γέ-
explicetur. rerum enim optumarum cognitionem nobis oculi adtu- 13
- γονεν ἡμῖν, ὅτι τῶν νοῦ λόγων περὶ τοῦ παντὸς λεγομένων
lerunt. nam haec quae est habita de uniuersitate oratio a nobis 14
- οὐδεὶς ἂν ποτε ἐπρήθη μῆτε ἄστρα μῆτε ἥλιον
haud umquam esset inuenta, si neque sidera neque sol 15
- μῆτε οὐρανὸν ἰδόντων. νοῦ
neque caelum sub oculorum aspectum cadere potuissent. nunc 16

1 et aer post terra add Rom, anima duce Orellio sed cl p. 191,1 ante
aqua ibm; ego malui Platonem sequi corporum pr A 4 deinde
V ἀλλήλων (om μὲν) A 5 alia cū ipse B alia. ipse ex ~e A alia.
ipse + ex ~e, in mg nihil V 6 utde ex uide AB uide pr V gere B
7 sepatim pr AV depl (1 red) ex deul B dehil AV 8 ef-
fientel ex eicientel A pulcher+rimarum [i] A 8. 9 depl ex deul B
dehil AV 10 σχεῖν FY 11 nō add A eorū**** [eorū] A
12 ut+htaf [i] B m+nere [o uel e] A numere B 16 aspectu AV,
corr ~ū B

δ' ἡμέρα τε καὶ νύξ ὀφθαίται μῆνός τε καὶ ἐνιαυ-
1 uero dies noctesque oculis cognitae, tum mensum annorum-

τῶν περιόδοι μεμηχάνηται μὲν ἀριθμόν, χρόνου δὲ ἐννοίαν
2 que conuersiones et numerum machinatae sunt et spatium tem-

περί τε τῆς τοῦ παντός φύσεως ζήτησιν ἔδοξαν ἔξ ὧν
3 poris dimensae, et ad quaestionem totius naturae impulerunt; quibus

ἐπορίσμεθα φιλοσοφίας γένος, οὐ μείζον ἀγαθὸν οὐτ' ἦλθεν οὐτε 47 B
4 ex rebus philosophiam adepti sumus, quo bono nullum optabilius

ἦξει ποτὲ τῷ θνητῷ γένει δωρηθὲν ἐκ θεῶν.

5 nullum praestantius neque datum est mortalium generi deorum con-

6 cessu atque munere neque dabitur.

1 conitē pr B tū ex tu AV ment¹ sic bis corr V annorū
annorūq; B 2 post περιόδοι F habet καὶ λομηγλαὶ καὶ τροπαὶ in
tēporif desinit V

3 totif pr B 4 optabilif cum ras ex obt¹ B, idem sed ~b¹ huf A
4—6 cf p. 37,10 de leg. I 22,58 Tusc. I 26,64 (Lact. div. inst. III 14,7) Lael.
6,20 epist. xv 4,16. Augustinus de ciu. Dei xii 22 ex. philosophiam... quam
'di quibusdam paucis' ait Tullius 'ueram dederunt, nec hominibus' inquit 'ab
his aut datum est donum maius aut potuit ullum dari' ad Hortensium, potius
respicit (Ohlmannus de S. Augustini dialogis in Cassiciaco scriptis, diss. Argent.
1897,71) quam ad III de re p. 3,4 (Vsenerus 'Gött. gel. Anz.' 1892,382), ubi Cicero
de mente potius uel ratione similiter uidetur locutus esse quam de philosophia, ut
p. 9,9 de leg. I 22,59 de sen. 12,40 de off. III 10,44 Lactant. de opif. Dei 3,14

5 generj ex ~re A gerj ex ~re B 6 subscriptio nulla; sequitur de
fato AVB